

"A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji
dobra djela čini i koji govori: 'Ja sam, doista, musliman!'"
Sura Fussilat, ajet 33

informativni islamski časopis

El - Asr

IZDVAJAMO:

- **PROPAST FARAONA – PRIMJER I POUKA**
- **SIRAT ĆUPRIJA – MOST PREKO DŽEHENNEMA**
- **ISLAMSKI KODEKS PONAŠANJA PREMA DA'IJAMA**
- **ABORTUS - ZLOČIN PREMA DJETETU**
- **ŠERIJATSKI STAV O DUHANU - PUŠENJU**
- **CRNA ŽENA KOJA JE OBRADOVANA DŽENNETOM**

Islamski da'vetski Servis Online Studio Din

Islamski da'vetski Servis Online Studio Din je servis koji se u svom radu striktno pridržava Kur'ana i Sunneta. Naš rad se zasniva na širenju Allahove s.v.t. vjere putem najjačeg medijskog sredstva, a to je internet na kojem se danas u jednom momentu nalaze milijarde zalutalih ljudi u traganju za nečim čime bi se zadovoljili i mi smo krenuli u susret ka tim ljudima otvaranjem ove islamske web stranice

www.studio-din.com

Na našoj stranici nudimo sve vrste islamskog materijala besplatno kao što su:

- Audio islamska predavanja
 - Audio učionice Kur'ana, Tedžvida, Sufare
 - Razne Audio učeće Kur'ana
 - Islamski Video - Flash
 - Ilahije na Bosanskom, Arapskom i Engleskom jeziku
 - Prevod Kur'ana na Bosanskom i Engleskom
 - Šerijatska Pitanja i Odgovore
 - Foto Galerija sa mnogo albuma
 - Kutubhana
- i mnogo, mnogo drugog ...*

Da bi se uvjerali u sve ovo, bujrum posjetite nas na:

Sav materijal je besplatan i svi ste dobro došli ...

www.studio-din.com

Administracija Studio Din

Informativni islamski časopis "El-Asr"

Izdavač

Stichting (Udruženje) Hidžra

Adresa

Amsterdam, Holandija

Registracija

KvK Amsterdam 34185854

Uplate na račun

Rabo Bank 1427.67.425

Urednik

Ebu-Hamza

Redakcija

S. Fazlić

A. Šibonjić

Dizajn

Mustafa Ramić

U ovom broju za El-Asr pišu:

Bilal Bosnić

Esad Mahmutović

Mr. Safet Kuduzović

Hasan H. Tahirović

Abu Ahmed Dašan

Saradnici u ovom broju

Edin Čikarić

Al'medina - ummu Muamer

Kontakti

Telefon: 06 269 78 398

e-mail: biltenElAsr@msn.com

Štampa

Štamparija "S" Zenica

Narudžbe i reklame

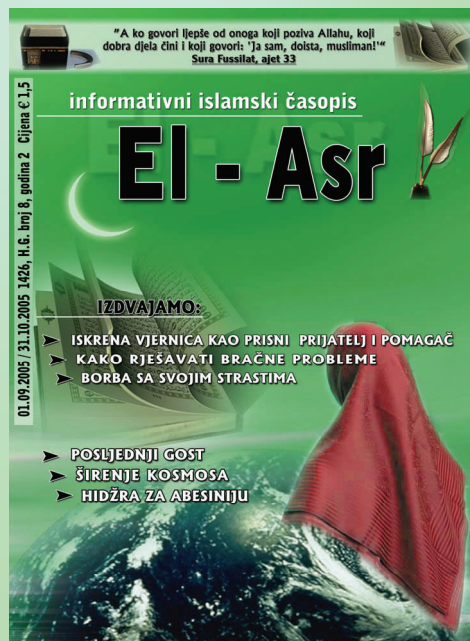
biltenElAsr@msn.com

www.jasnauputa.com

U ovom broju

Sirat ćuprija— most preko džehennema	4
Osnovne razlike između akide sunija i šija	5
Autorska prava u islamu	8
Šerijatski stav o duhanu—pušenju	10
Bratstvo u islamu	12
Propast faraona— primjer i pouka	14
Opasne greške u odgoju djece, III dio	16
Abortus—zločin prema djetetu	18
Nataša — Sedžida	20
Crna žena koja je obradovana džennetom	22
Islamski kodeks ponašanja prema da'ijama	23
Hamzino i Omerovo primanje islama	25
Veliki grijesi— I dio	27
Odgoj duše kur'anom i sunnetom	28
Udruženje Muslimana Sjeverne Amerike—U.M.S.A.	30
I oglasi ljudima Hadždž	32
Razno	34
Reklame	

Prošli broj

Sirat ćuprija – Most preko Džehennema

Zatim će se postaviti ćuprija preko Džehennema, a mi smo pitali: 'O Božiji Poslaniče, a kakva je ta ćuprija?' A on je odgovorio: 'Klizava i jako skliska, na njoj su kuke i čivije, i bodlje spljoštene i kuke od trnja povijenog. To drvo raste u Nedždu i kažu da se zove Sa'dan

Prenosi se od Ebu-Seida el-Hudrija r.a. kako je rekao: "Upitali su ashabi: 'O Božiji Poslaniče, hoćemo li vidjeti našeg Gospodara na Sudnjem danu?', a on je odgovorio: 'Da li vam nešto smeta da vidite sunce ili mjesec kad je vedro?', a mi smo kazali: 'Ne smeta!', a on je rekao: 'Onda vam neće ništa zasmetati da vidite svoga Gospodara toga Dana, onako kako vidite ovo dvoje.' Zatim je dodao: „Pa će pozvati Pozivač: 'Neka svaki narod krene za onima koje je obožavao!' i krenut će sljedbenici križa za svojim križem, sljedbenici kumira za svojim kumirima, a sljedbenici drugih božanstava za svojim božanstvima, sve dok ne ostanu samo oni koji su obožavali Allaha džellešanuhu, bilo da su činili dobra djela ili griješili i preostale ehli kitabije.

Zatim će se primaknuti Džehennem kao da je opsjena i reći će se se židovima: 'Šta ste vi obožavali?', a oni će odgovoriti: 'Obožavali smo Uzejra, sina Allahovog!', pa će im se reći: 'Lažete, Allah nije imao ni druge ni djeteta, a šta bi ste vi željeli?', a oni će kazati: 'Željeli bi smo da nas napojiš.', pa će im se reći: 'Pijte!' i

popadat će u Džehennem. Zatim će biti rečeno kršćanima: 'Šta ste vi obožavali?', a oni će reći: 'Obožavali smo Mesiha, Allahovog sina!', pa će im se reći: 'Lažete, Allah nije imao ni druge ni djeteta, a šta bi ste vi željeli?', a oni će kazati: 'Želimo da nas napojiš!', pa će im se reći: 'Pijte!' i oni će popadati u Džehennem, tako sve

dok ne ostanu samo oni koji su Allaha džellešanuhu, obožavali, bilo da su dobro činili ili griješili, pa će im se reći: 'Šta vas je zadržalo, a svi drugi su otišli?', a oni će odgovoriti: 'Mi smo se od njih odvojili, jer želimo danas vidjeti svoga Gospodara! Čuli smo onoga koji poziva, kad je rekao:

'Neka svaki narod ide za onim koga je obožavao', i mi čekamo svoga Gospodara!' Pa je nastavio: 'Doći će im Allah u liku različitom od onog kako su Ga prvi put vidjeli i reći će im: 'Ja sam vaš Gospodar.', a oni će reći: 'Ti nisi naš Gospodar', (u Buharijinij predaji) a ostali će reći: 'Ovo je naše mjesto i ovdje ćemo ostati dok nam ne dođe naš

Gospodar, a kad nam On dođe, mi ćemo ga prepoznati.' Tada će im doći Allah, dž.š., u liku njima već poznatom i neće niko sa njim pričati osim vjerovjesnika pa će reći: 'Postoji li između vas i Njega neki znak po kojem ćete ga poznati?', a oni će reći: 'Ima es-sak (potkoljenica) i on će pokazati Svoj znak i past će Mu na sedždu svaki vjernik, a ostat će oni koji su sedždu činili samo da bi ih drugi vidjeli i čuli. Oni će pokušati učiniti sedždu, ali neće moći jer će se cjela kičma pretvoriti u jedan pršljen i neće dati leđima da se poviju. Zatim

će se postaviti ćuprija preko Džehennema, a mi smo pitali: 'O Božiji Poslaniče, a kakva je ta ćuprija?' A on je odgovorio: 'Klizava i jako skliska, na njoj su kuke i čivije, i bodlje spljoštene i kuke od trnja povijenog. To drvo raste u Nedždu i kažu da se zove Sa'dan. Vjernik će preko ćuprije preći

dok okom trepneš, ili kao munja, ili kao vjetar, ili kao trkaći konj jureći. Jedan će se spasiti, drugi će biti zagreban, ali će se izvući, a treći će pasti u Džehennemsku vatru, sve dok zadnji ne prođe vukući uže. Što se vas tiče, vi ćete toga dana žarko preklinjati mene da vam se da pravo koje kao vjernici imate kod svoga Gospodara. Pa kad budu vidjeli da su se spasili, a njihova braća nisu, povikati će: 'Gospodaru naš, a naša braća? Pa oni su klanjali sa nama, postili sa nama, i učestvovali u aktivnostima zajedno sa nama!? A Allah Uzvišeni će reći: 'Idite, pa kod koga nađete imana težine dinara, izvedite ga!' I Allah će

zabraniti vatri njihova lica i doći će spašeni od vatre i vidjeti da su neki u vatri do članaka, a neki do potkoljenica, pa će izvaditi one koje su poznali i vratiti će se. A On će reći: 'Idite ponovo, pa kod koga nađete imana koliko trun, izvedite ga.', oni će izvesti onoga koga budu poznavali.'" Pa je rekao Ebu-Seid: „Ako mi ne vjerujete pročitajte ajet: **'Allah neće nikome ni trunku nepravde učiniti! Dobro djelo On će umnogostručiti.'** Posredovat će vjerovjesnici, meleki, vjernici, pa će onda Allah dž.š., reći: 'Ostao je još samo moj šefa'at!', i zagrebat će šakom u vatru i izvaditi narode izgorjele, pa će ih baciti u

rijeku na vratima Dženneta, za koju kažu, da je voda života. I oni će izniknuti na riječnim stranama kao što niče sjemenka iz mulja koju ste imali prilike vidjeti da niče na stijeni ili na stablu drveta, pa je ona koja je nikla u hladu blijeda, a ona koja je rasla na suncu zelena. Izaći će iz rijeke blistavi kao biseri, imat će na vratu biljeg. Ući će u Džennet pa će im stanovnici Dženneta reći: 'Ovo su oni koje je Milostivi iz vatre oslobodio, pa ih uveo u Džennet, iako nisu imali dobrih djela i ništa dobrog nisu pripremili.', pa će im se reći: 'Sve što vidite pripada vama i još toliko.'

Muttefekun alejhi

Osnovne razlike između akideta Sunija i Šija

Pa onaj ko je izabran za halifu prije njega je zalim ili kafir, a onaj ko se nije složio sa njime u njegovim stavovima je zalim ili kafir ili fasik. Isti je slučaj i sa onima koji se nisu složili sa njegovim potomcima. Zbog toga su stvorili veliku prepreku neprijateljstva i potvore u istoriji Islama i ši'izam postaje idejnim pravcem koji gaji ove štetne tendencije kroz generacije i generacije

Es-Sejjid Muhibbuddin El-Hatib

Zbog puno onih koji ne znaju i ne prave razliku između nas „Ehli Sunneta vel džem'ata“ i njih „Šija“, spomenućemo osnovne razlike u vjerovanju između nas i njih. Ovdje nije riječ o fikskim razlikama, kao što je među mezhebima, već je razlika u vjerovanju - akidi! Jer ko nema ispravno vjerovanje, on nije musliman, zato što on kroz svoje krivo

vjerovanje i ibadet upućen nekom drugom a ne Allahu s.v.t., čini Allahu subhanehu ve te'ala širk (pripisuje mu sudruga).

Kur'an Časni

Kod sunija: Svi pripadnici Ehli Sunneta su saglasni da je Kur'an vjerodostojno prenešen i da je

sačuvan od bilo kakvog dodavanja ili oduzimanja i da se on razumijeva na osnovu gramatičkih pravila arapskog jezika. Oni vjeruju u svaki njegov harf i vjeruju da je on Allahov dželle šanuhu govor koji nije nastao i koji nije stvoren i da neistina

Nastavak na sledećoj strani

nikako do njega ne može doprijeti. I on Kur'an je prvi izvor cjelokupnog akideta (vjerovanja) muslimana i načina njihovog ponašanja.

Kod šija: Pojedini od njih sumnjaju u njegovu vjerodostojnost, a ako se određeni Kur'anski ajet sukobljava sa bilo čime od njihovog ubjeđenja, oni ga na čudan način tumače kako bi ga uskladili sa svojim uvjerenjima. Zbog toga su nazvani "**Mute'evvile**", i veoma mnogo vole da spominju razlike koje su se pojavile prilikom sabiranja i zapisivanja Kur'ana, i ističu izreke svojih imama koje se nalaze u njihovim izvorima na koje se oni oslanjaju.

Hadis

Kod Sunija: Hadis je kod sunija drugi izvor Islama i tumač Kur'ana, i po njima nije dozvoljeno raditi suprotno ni jednom hadisu koji se vjerodostojno prenosi od Poslanika s.a.v.s. Po pitanju ocjene vjerodostojnosti hadisa koriste se poznata pravila koja su odredili islamski alimi, najveći stručnjaci u nauci poznatoj pod imenom "**Mustalehul hadis**". Na osnovu tih pravila se proučava lanac prenosioca bez ikakve razlike između muškarca i žene, jedini kriterij je svjedočanstvo pravednih ljudi (po islamskim kriterijima) o njihovoj iskrenosti. Za svakog raviju (prenosioca) se zna kada je živio, broj vjerodostojnih hadisa koje je on prenio i broj hadisa koje prenosi a koji nisu zadovoljili ustanovljene kriterije. Sve se to sakupilo kao rezultat najvećeg naučnog truda u historiji uopće. Hadis se ne prihvata od onoga koji nije iskren ili od nepoznatog prenosioca, jer je to velika obaveza i emanet koji su

iznad svih tih relacija nacionalne i mezhepske pripadnosti.

Kod Šija: Oni priznaju samo hadise koji se pripisuju porodici Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i poneke hadise pojedinaca od ashaba koji su bili na Alijinu r.a. stranu u njegovim političkim sukobima, a sve što je mimo toga odbacuju. Oni uopće ne pridaju važnost vjerodostojnosti seneda (lanca prenosioca), niti u tome koriste naučnu metodu. Oni veoma često kažu, na primjer: "Prenosi se od Muhammeda bin Isma'ila koji prenosi od nekih naših ashaba koji,

Jedan od obreda Šija, na dan Ašure. Tom prilikom pripadnici ove zalutale sekte nanose sebi ozljede mačevima kako bi iskrvarili

opet, prenose od jednog čovjeka da je rekao,..." Njihove knjige su prepune desetina hiljada hadisa čiju vjerodostojnost je nemoguće utvrditi. A oni su na njima sagradili svoju vjeru. Na taj način su oni zaniijekali više od tri četvrtine hadisa Poslanika s.a.v.s., i ovo je jedna od najvažnijih tačaka razlaza između njih i ostalih muslimana.

Ashabi

Kod Sunija: Sunije cijene i poštuju sve ashabe i prilikom spomena bilo kojeg od njih kažu: "Radijallahu 'anhu" (Allah bio zadovoljan s njim). A nesuglasice koje su se među njima desile, shvataju kao njihov lični idžtihađ koji su uradili sa najboljom namjerom i to je stvar prošlosti. Nama nije dozvoljeno da na osnovu njih gradimo mržnju koja će se protezati na buduće generacije. Naprotiv, o njima je Allah dž.š. kazao bolje nego o bilo kakvoj drugoj skupini ljudi i na više mjesta u Kur'anu ih pohvalio. Neke od njih je pojedinačno odbranio od optužbi koje su im bile pripisivane, te poslije svega toga nikome nije dozvoljeno da ih za bilo što optužuje, niti u tome ima bilo kakve koristi.

Kod Šija: Oni smatraju da su se ashabi odmetnuli i postali nevjernici nakon smrti Poslanika s.a.v.s. izuzev manjine njih, čiji broj ne prelazi broj prstiju na rukama. Oni Aliji r.a. pripisuju posebno mjesto. Jedni smatraju da je Poslanik s.a.v.s. još za svoga života oporučio da ga on naslijedi nakon njegove smrti, drugi ga smatraju poslanikom, a treći bogom (**DA NAS ALLAH ZAKLONI OVE ZABLUDE**). I na muslimane gledaju shodno njihovom odnosu prema Aliji r.a. Pa onaj ko je izabran za halifu prije njega je zalim ili kafir, a onaj ko se nije složio sa njime u njegovim stavovima je zalim ili kafir ili fasik. Isti je slučaj i sa onima koji se nisu složili sa njegovim potomcima. Zbog toga su stvorili veliku prepreku neprijateljstva i potvore u istoriji Islama i ši'izam postaje idejnim pravcem koji gaji ove štetne tendencije kroz generacije i generacije.

Tewhid - vjerovanje u Allahovu jednoću

Kod Sunija: Vjeruju da je Allah Jedan i Svemoguć, da Mu niko nije ravan, niti sličan, niti postoji posrednik između Njega i Njegovih robova, vjeruju u sve ajete koji govore o Njegovim svojstvima bez ikakvog iskrivljivanja njihovih značenja ili negiranja bilo

šta od njih, ili poređenja sa ljudskim osobinama ("Njemu ništa nije slično"). Vjeruju da je On poslao poslanike koje je zadužio da dostave Njegovu objavu, što su oni i učinili bez tajenja bilo čega od nje. Vjeruju da samo Allah dž.š. zna gajb-nevidljivo, da je zauzimanje kod Njega uslovijeno ("Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova"), da se dova, zavjet, klanje žrtve, i molba ne upućuje nikom drugom sem Njemu dž.š. i da bilo šta od toga nije dozvoljeno uputiti bilo kome drugom. Da samo On posjeduje dobro i zlo i da niko pored Njega ništa ne posjeduje i ne može uraditi, bio on živ ili mrtav, i da su svim stvorenjima potrebne Njegove blagodati i milosti. Spoznaja Allaha dž.š. je, kod njih obavezna šerijatom pomoću Allahovih dž.š. znakova i znamenja prije razuma koji individualnim putem može da i ne stigne do istine i upute. A nakon toga čovjek razmišlja svojim razumom kako bi bio sigurniji i postojaniji u svojoj vjeri.

Kod Šija: Oni vjeruju u Allaha dž.š. i da je On jedan, ali oni to svoje ubjeđenje miješaju sa pojedinim stvarima koje su širk. Oni prizivaju Allahova stvorenja i upućuju dove

drugih mimo Allaha. Traže od umrlih da im ispune njihove želje i oni imaju dosta dova i kasida koje to potvrđuju. Oni sve to smatraju ibadetom i vjeruju da su njihovi imami nepogrešivi, da oni znaju gajb i da oni imaju utjecaja na kretanja u svemiru. Ši'iti su inovirali tesavuf, kako bi ova iskrivljena shvatanja zasadili i među sljedbenike Ehli

Ru'jetullah - viđenje Allaha dž.š.

Kod Sunija: Viđenje Allaha dž.š. je moguće samo na Ahiretu, jer Allah dž.š. kaže: "Tog dana će neka lica blistava biti, u Gospodara svoga će gledati." (El-Kijame, 22.)

Kod Šija: Nije moguće vidjeti Allaha dž.š. ni na ovom ni na budućem svijetu.

Gajb

Kod Sunija: Jedino Uzvišeni Allah zna gajb-nevidljivo, a nekim od poslanika je otkrio ponešto od gajba, kao što je to učinio sa Muhammedom, sallallahu alejhi ve sellem, iz posebnih razloga za to. Kaže Uzvišeni: "Drugi znaju samo onoliko koliko On želi." (El-Bekare, 255.)

Kod Šija: Oni tvrde da gajb mogu znati samo njihovi imami i kažu da poslanik ne može i nema pravo obavijestiti o bilo čemu od gajba. Zbog toga neki od njih pripisuju božanstvo njihovim imamima.

Rekao je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: Zaista su se prije vas sljedbenici Knjige podijelili na sedamdeset i dvije stranke a zaista će se i moj ummet podijeliti na sedamdeset i tri. Sve će u Vatru osim jedne, a to je dzema'a

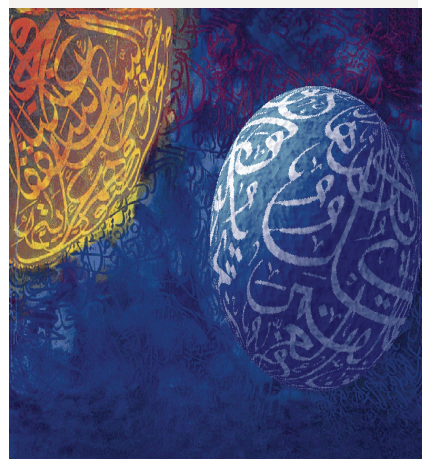
Prenosi Ahmed

U drugoj predaji stoji: Sve će one u Vatru, osim one na čemu sam je i moji ashabi

Prenosi Tirmizi

Sunneta. Oni tvrde da evlije, kutbovi- autoritativne ličnosti i ehli bejt imaju posebnu moć. Oni su svojim sljedbenicima potvrdili postojanje staleža u vjeri i da se ta odlika prenosi na njihovu djecu nasljedstvom. Sve to nema nikakve osnove u vjeri. Spoznaja Allaha dž.š. je po njima razumska obaveza a ne šerijatska i ono što je došlo u Kur'anu je samo potvrda zaključka razuma, i ništa novo razumu nepoznato.

El-Asr

Autorska prava u Islamu

Ključno pitanje je - imaju li autorska prava svoje uporište u šerijatu? Odgovor šerijata je da je onaj ko prvi smisli nešto i to pretoči u ideju, a zatim prenese na papir ili, pak, pretvori u nešto materijalno, najpreči da se okoristi tim proizvodom i njegovim izvođenjem na tržište

Hfz. mr. Senaid Zaimović

Strogo se razgraničava legalan način privređivanja od nezakonitog i nepoštenog, vodeći računa o općem i zajedničkom interesu. Zabranjeni su svi oblici sticanja zarade pomoću kojih se ostvaruje lična korist a na štetu drugog. Onaj koji preštampana knjigu bez dozvole autora i stvarnog vlasnika autorskih prava, ostvaruje dobit na štetu drugoga, što je strogo zabranjeno. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Nemoj prodavati ono što nije tvoje" (Ebu-Davud). Na ovu temu u našim islamskim glasilima nije do sada pisano. Razlog nepisanja vjerovatno leži u činjenici što je ovo pitanje savremenog karaktera, pitanje koje nije razmatrano u klasičnim islamskim djelima. Nauka se širila kao farz-kifaje, a djela koja su zapisivana, štampana su i distribuirana na račun budžeta islamske zajednice. Njihova djela se nisu računala njihovom svojinom i imetkom. Plaću za širenje znanja su dobijali iz državne kase ili su radili druge poslove, uglavnom trgovačke, i od toga se izdržavali. Njihova djela niko nije imao pravo prisvojiti, pa ni sam halifa. Njihova autorska i moralna prava su bila zaštićena samim šerijatom i propisima o pravima na slobodu govora,

posjedovanja imetka itd ... Danas, kad nemamo islamsku državu koja svojim vjerezakonom štiti moralna i materijalna prava građana, muslimani su sami dužni zaštititi svoja prava, te ih pokušati ostvariti u sekularnoj državi u kojoj žive. Inače, kad se radi o muslimanima, njima ne bi trebao neki poseban zakon koji bi regulirao autorska prava, jer je taj zakon usađen

u njima. Oni imaju unutrašnju samokontrolu i svijest o prisustvu Allaha, džellešanuhu., Koji sve prati i zna. Oni imaju unutrašnji samootpor, kad su u pitanju tuđa prava i imovina. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Muslimanu kod drugog muslimana je zabranjeno četvero: život, imetak, čast i vjera". Ovo su ujedno i šerijatom zaštićene vrijednosti na koje niko ne smije nasnuti. Međutim, i pored toga se

događa da pojedini muslimani sebi dopuste da posegnu za tuđim pravom i imovinom. Neki (čak i mnogi) su pali na ispitu kušnje i dozvolili da ih šejtan zavede. Preštampana tuđe knjige i prodaju ih bez dozvole autora. Ili presnimavaju kasete ilahija i kasida, čije autore nisu konsultirali, a kamoli da se od njih traži dozvola za materijalnu nadoknadu. To je u Bosni, ne samo iz neznanja, vrlo česta i rasprostranjena pojava. Neki i ne štampaju, već čak kopiraju tuđa djela i služe se raznim oblicima povrede autorskih prava. Zato ćemo krenuti redom i pokušati pojasniti status ovih djela u islamu.

Autorsko djelo

Pod autorskim djelom podrazumijeva se proizvod ljudskog duha, odnosno intelekta iz određenih oblasti stvaralaštva. Takva djela mogu biti iz oblasti nauke, književnosti, umjetnosti, kao i drugih oblasti umnog i intelektualnog stvaralaštva. U autorska djela spada samostalna tvorevina, odnosno izvorno djelo. Izvedena djela koja podrazumijevaju nova djela, koja imaju svoju osnovu u nekom drugom, ranije nastalom autorskom djelu, imaju status kao i izvorno djelo. Autorski pravni status imaju i prijevodi, ukoliko

se prethodno dobila saglasnost od autora djela. Prema tome, autorsko djelo je samostalno intelektualno ostvarenje jednog čovjeka po kojem se on izdvojio od ostalih i koji je taj proizvod u vidu knjige, članka, prijevoda, misli, ideje... ponudio trgovini. Autor svoje djelo može prodati kome on hoće. Onaj ko ga kupi, raspolaže sa njim kao i vlasnik.

Autorsko pravo

Kad čovjek napiše ili priredi knjigu, ima prava na štampu i izdavanje knjige i zaradu od prodaje knjige. To se zove autorskim pravom. On knjigu može prodati drugom koji automatski postaje vlasnik prava štampe, izdavaštva i zarade. Ovo pravo nikad nije imalo status imovine i robe kao danas. U savremenom ekonomskom žargonu, i ovo pravo se smatra svojinom i na njega se primjenjuju sva pravila i propisi kao i na ostalu privatnu svojinu, odnosno imetak. Ono se prodaje i kupuje, iznajmljuje, poklanja i nasljeđuje isto kao i druge nekretnine. Pitanje koje se nameće jest - smatra li se ovo pravo u islamskom pravu imetkom koji se prodaje ili kupuje ili razmjenjuje? Naravno, klasični islamski pravници nisu raspravljali o ovom pravu, već su raspravljali o drugim pravima, onima koja su postojala u njihovo vrijeme. Pravници su razmatrali općenita pravila koja se odnose na sva prava. Ovo spada u običajna prava koja je šerijat potvrdio. Pošto u suštini ovog prava ne postoji nešto što se suprotstavlja šerijatu, ono je legalno pravo kao i sva druga prava, a njegove zakonske norme regulira običaj, odnosno pravo zastupljeno u određenoj državi. Uobičajeno je da se autorska prava smatraju imovinom kojom se trguje i čime se ostvaruje dobit. U šerijatu nema smetnje da se tako tretiraju. Ono danas ima status imetka kao i sva trgovačka roba.

Mogu li se prodati autorska prava?

Ključno pitanje je - imaju li autorska prava svoje uporište u šerijatu?

Odgovor šerijata je da je onaj ko prvi smisli nešto i to pretoči u ideju, a zatim prenese na papir ili, pak, pretvori u nešto materijalno, najpreči da se okoristi tim proizvodom i njegovim izvođenjem na tržište. Ebu-Davud prenosi od Esmer ibn-Madrasa, da je rekao: *"Došao sam Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, da mu dam prisegu. Rekao mi je tada: 'Ko preduhitri ostale muslimane u nečemu, njemu pripada ono u čemu ih je preduhitrio'"*. Hadis je općenite naravi i odnosi se i na prava i na imovinu. Analizirajući suštinu autorskih djela, islamski pravници su došli do zaključka, da se ona ne mogu u potpunosti prodati. Ono što se prodaje jest pravo na štampu i objavu djela. Onaj ko je napisao knjigu ne može prodati svoje ime i prezime ili svoje autorstvo, ali može prodati pravo na štampu. I nakon ustupanja prava na štampu njegovo autorsko ime ostaje i dalje na knjizi. Kupac koji otkupi autorska prava, otkupio je pravo na štampu, čitanje, prodaju, iznajmljivanje, darovanje i slično. Uvjet je, naravno, da onaj ko otkupi pravo ne smije oštetiti autora ili proizvođača. Nema sumnje da onaj ko je utrošio mnogo vremena, odricao se mnogih stvari, trpio i tjelesne i psihičke teškoće, da je on najpreči u zaradi od svog djela.

Je li zaštićeno autorsko pravo utaje znanja?

Neko će reći da priznanje prava jednoj osobi prouzrokuje skrivanje i utaju znanja, koju je Allah strogo zabranio u 153. ajetu sure Bekare. Međutim, skrivanje znanja biva onda kad autor spriječi ljude da se okoriste čitanjem i podučavanjem, te prenošenjem na druge. Onaj ko zadržava pravo na štampu i zaradu, ne sprječava druge da čitaju, uče, podučavaju i prenose. On ne sprječava ni prodaju ni trgovinu tim djelom. On sprječava i ne dozvoljava da drugi štampa knjige bez njegove dozvole, kako bi stekao neku zaradu. On, na neki način, sprječava krađu i to da se drugi kite njegovim perjem i stiču zaradu na nedozvoljen način.

Ovo, naravno, nije utaja znanja. Islam ne dozvoljava svojim sljedbenicima sticanje zarade na nelegalan način. U tom pogledu se strogo razgraničava, legalan način privređivanja od nezakonitog i nepoštenog, vodeći računa o općem i zajedničkom interesu. Zabranjeni su svi oblici sticanja zarade pomoću kojih pojedinac ostvaruje ličnu korist a na štetu drugog. U našem slučaju, čovjek koji preštampa knjigu bez dozvole autora i stvarnog vlasnika autorskih prava, ostvaruje dobit na štetu drugoga, što je strogo zabranjeno. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: *"Zabranjeno je nanositi štetu i uzvraćati štetu drugom štetom"*. Međutim, potpuno je legalno sticanje zarade na osnovu uzajamne koristi, pristanka zainteresiranih strana i pravičnosti. Ovaj stav ima podlogu u kur'anskom ajetu: *"O vjernici, jedni drugima na nedozvoljen način imanja ne prisvajajte, ali dozvoljeno vam je trgovanje uz obostrani pristanak i jedni druge ne ubijajte"* (En-Nisa, 29.). Navedeni ajet postavlja dva uvjeta za valjanost trgovine: 1.) da se trgovina odvija uz pristanak obiju strana, i 2.) da se dobit jedne strane ne zasniva na šteti druge strane. Zato, radi njihove izričite nelegalnosti, krađa, obmana, podvala, falsifikat, kao i drugi nedozvoljeni načini sticanja zarade, ne ispunjavaju postavljene uvjete. Ovi uvjeti se ne mogu anulirati ni obostranim pristankom. Zabranjeno je prodavati tuđu imovinu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: *"Nemoj prodavati ono što nije tvoje"* (Ebu-Davud). Musliman koji prodaje knjigu ili kasetu koja nije njegovo vlasništvo ili djelo, krši ovu Poslanikovu sallallahu alejhi ve sellem, zabranu.

Šerijatski stav o duhanu - pušenju

Zar dim, pepeo, vatra i neugodni mirisi nisu opisi Džehennema?! Zar musliman da se kiti svojstvima džehenemlija, a njegova fitra žudi za Džennetima ugodnih mirisa ispod kojih rijeke teku, u kojima je boravak vječan

Piše Mr. Safet Kuduzović

Čovječanstvo je prvi put upoznalo duhan pod kraj 15. stoljeća, u vrijeme kada je nekoliko španskih moreplovaca otkrilo Ameriku. Upotreba ovoga zla se vrlo brzo proširila na evropskom kontinentu a pod kraj 17. stoljeća krčćani donose duhan u islamski svijet.

Materije iz kojih se sastoji duhan

Duhan se sastoji iz skupine otrovnih materija, a ne samo od nikotina kako to smatra većina ljudi. Neki sastojci:

1. Gas: tzv. prvi ugljeni oksid, otrovan;
2. Olovna materija: jako otrovna, koncentriše se tako da tijelo nije u mogućnosti da je se oslobodi;
3. Benzoberin: koji je neposredni uzrok raka;
4. Nikotin: jako otrovna materija. Doza od samo pedeset miligrama nikotina ubrizganih u čovjekove vene prouzrokovala bi trenutnu smrt;
5. Radioaktivni polonium: nagomilava se u plućima pušača i napada;
6. Katran: žuta ljepljiva materija, zbog koje požute zubi pušača. Izaziva karijes i napada nepce. Ovo je ujedno i najotrovnija materija duhana;
7. Arsen: koristi se za uništavanje insekata, a 10% od ove otrovne materije ulazi u pluća pušača prilikom pušenja; i
8. Alkohol i druge supstance: daju okus cigareti i čuvaju njenu vlažnost, dok ne

dospije do potrošača.

Štetnost duhana

Dr. Abdurabbinnebi specijalista za nervne bolesti u Egiptu kaže: "Kada pušač dostigne stepen ovisnosti, negativni uticaj pušenja se povećava. Srce gubi sposobnost preciznosti otkućaja, a to se štetno odražava na sami krvni ciklus, tako da pušač s vremena na vrijeme ima vrtoglavicu, dolazi do kontrakcije moždanih vena, a u poznim godinama krvni pritisak se znatno poveća. Organi za probavu i disanje takođe nisu pošteđeni. Dr. Kilerhamund, direktor statističkog centra u Americi odsjek "Bolesti raka", konstantuje da je rak pluća zanemariv u odnosu na druge štetnosti prouzrokovane konzumiranjem duhana. Štetnost pušenja se tekođer ogleda u izazivanju drugih opakih bolesti kao što su: rak na želucu, oboljevanje krvnih sudova, podbačaj ili umrtvljenje embriona, a novorođenče koje preživi rodi se sa znatno manjom tjelesnom težinom. Svjetske zdravstvene organizacije navode da u SAD-u svake godine umre oko 346.000 osoba zbog posljedica pušenja, u Velikoj Britaniji 55.000, u Švedskoj 8.000. Svake godine 140.000 malodobnika umre od posljedica pušenja.

Šerijatski dokazi o zabrani pušenja

Duhan nije bio poznat u vrijeme spuštanja Objave, već je otkriven nekoliko stoljeća nakon toga. To i jeste razlog da nije direktno spomenut po imenu u Kur'anu i u Sunnetu Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Međutim, ova vjera, kao posljednja objava Uzvišenog Allaha, ne mijenja se do Sudnjega dana i sadrži u sebi šerijatske dokaze koji su opšteg značenja, i sve što se pojavi u vidu dobra ili zla, u Islamu postoji šerijatski hukm (propis) za to. Spomenut ćemo neke od tih opštih dokaza:

1. Opisujući Svoga Poslanika alejhisselam kaže Uzvišeni Allah: "Oni koji slijede Vjerovjesnika koji ne čita, koga nalaze zapisanog kod sebe u Tevratu i Indžilu, koji će od njih tražiti da čine dobra djela, a od odvratnih odvrćati ih, koji će im lijepo dozvoliti a ružno zabraniti." (Sura El-E'araf, 157.) Ovaj plemeniti ajet, zabranjuje sve što je ružno. Imenica koja je spomenuta u ovom ajetu jeste el-habais i nosi više sličnih značenja kao: loš, odvratan, pokvaren,...itd. Ovaj termin obuhvata sve što je odvratnog okusa i mirisa, a obje ove osobine sadrži duhan.

2. Uzvišeni Allah kaže: "Jedite i pijte samo ne pretjerujte, On ne voli one koji pretjeruju." (Sura El-E'araf, 31.) Kaže imam el-Usejmin: "Allah azze ve

dželle je zabranio pretjerivanje u dozvoljenim stvarima, a rasipanja imetka u nekorisne svhe (kupujući cigarete) je preče da se zabrani." 3. Kaže Uzvišeni Allah: **"Ne rasipaj mnogo, zaista su rasipnici braća šejtanova."** (Sura El-Isra', 26-27.) Kada je Ibnu Me'sud r.a. upitan ko su to rasipnici, odgovorio je: "Rasipnici su oni koji neumjereno troše svoj imetak." (Buhari u "El-edebul-Mufred, Hakim) Komentarišući ovaj ajet rekao je Ibnu Abbas r.a.: "Rasipnici su oni koji nepotrebno rasipaju imetak." Ako se neumjereno rasipanje imetka ne ogleda u kupovini cigreta, onda ne postoji nešto što se zove rasipanje imovine. A u 141. ajetu sure El-En'am Allah subhanehu ve te'ala kaže: **"I ne rasipajte, jer On ne voli rasipnike."** (Prevod značenja navedenog ajeta) 'Ata r.a. kaže: "Ovim ajetom Allah džellešanuhu zabranjuje rasipanje u svemu." Sam imam mufessira et-Taberi smatra ovu zabranu opštevažećom za sve u čemu se ogleda rasipanje. Ibnu Kesir kaže: "Mišljenje imama et-Taberija, bez sumnje je ispravno." A Poslanik alejhisselam je kazao: "Allah Uzvišeni ne voli troje: rekla-kazala (tj. prenošenje riječi s namjerom sijanja smutnje) puno pitanja i rasipanje imetka. (Muttefekun alejhi) Dakle sve su ovo jasne zabrane rasipanja imetka, a nema nimalo dvojbe, da jekupovanje duhana rasipanje imovine. U vrijeme kada muslimane snalaze nedaće, glad, kada su obezpravljeni, proganjani, kada im je neophodna pomoć, a naročito materijalna, jedna petočlana muslimanska porodica u zapadno-evropskim zemljama za godinu dana potroši oko € 5.000 na cigarete. Poslušajmo sljedeće Poslanikove alejhisselam riječi: "Neće se pomjeriti stopala roba na Sudnjem danu dok ne bude upitan za svoj život u čemu ga je proveo, o znanju koliko ga je stekao i po njemu radio, o imetku kako ga je zaradio i u šta ga je potrošio, o svome tijelu sa čime ga je zaposlio." (Tirmizi "hasenun sahih", sahih i po ocijeni šejha Albanija) A u drugom hadisu kaže Resulullah sallallahu alejhi ve sellem:

"Iskoristi petero prije nego što nastupi petero drugih. Iskoristi mladost prije starosti, zdravlje prije bolesti, bogastvo prije siromaštva, slobodno vrijeme prije zauzetosti i život prije smrti." (Hakim u Mustedreku)

4. Uzvišeni Allah je rekao: **"I ne ubijajte sami sebe."** (Sura En-Nisa', 29.) Imam es-Sa'di ovako tumači citirani ajet: "Ovaj ajet ima i drugo značenje a ono je "i jedni druge ne ubijajte!". Ovo je primjer stilistike Kur'ana da jednim ajetom obuhvata dva značenja." Naučno je dokazano da pušenjem čovjek uništava i ubija sam sebe, i one koji borave u njegovoj neposrednoj blizini. Čovjek koji uništi svoj organizam duhanom, i to bude

uzrokom njegove smrti, na isti način će biti kažnjavaan na Sudnjem danu. Ovo potvrđuju sljedeće riječi Poslanika sallallahu alejhi ve sellem: "Ko se ubije s određenom stvari biće njome kažnjavaan u vatri džehennemskoj." (Muttefekun alejhi)

5. Od Ubadeta ibnu es-Samita r.a. i Ibnu Abbasa r.a. se prenosi da je Poslanik alejhisselam kazao: "Zabranjeno je štetu činiti sebi, a isto tako i drugome." (Ibnu Mažde, imam Ahmed i dr) Ovo je jedan od najjasnijih dokaza iz Poslanikova alejhisselam Sunneta o zabrani pušenja. Resulullah sallallahu alejhi ve sellem je ovim hadisom zabranio nanošenje štete sebi i drugima, a niko ne opovrgava naučnu konstataciju da pušenje pričinjava štetu pušaču i onima oko njega.

6. Od Džabira Ibnu Abdullaha se prenosi da je Poslanik alejhisselam rekao: "Ko bude jeo bijeli ili crveni lukneka se izdvoji iz mesdžida i neka sjedi kod kuće." (Muttefekun alejhi) Kaže šejh Albani rahimehullah: To je dakle Poslanikov alejhisselam sud

prema onom koji je jeo luk, koji je koristan za organizam i halal je, da sjedi kod svoje kuće. Pa šta je sa onim koji puši cigarete, odvratne i otrovne. Hoćete li uzeti pouku o razumom obdareni?!" Razlog zbog kojeg je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem zabranio dolazak u mesdžid onome koji je jeo luk je neprijatan miris koji ometa klanjače. Kakav je onda hukm (propis) o pušenju koje je daleko neprijatnijeg mirisa od luka. Pušači zaista svojim neprijatnim mirisom uznemiravaju klanjače. Ovo je potpuno oprečno Sunnetu, koji podstiče da se klanjač prije polaska u mesdžid namiriše najljepšim mirisom. 7. Prenosi se da je Poslanik alejhisselam jedne prilike došao, a ljudi su klanjali i dizali svoje glasove učeći Kur'an, pa je rekao: Zaista svaki klanjač tajno moli svoga Gospodara, pa pazite čime Ga molite, i ne dižite svoje glasove jedne iznad drugih učeći Kur'an." (Imam Ahmed u Musnedu) Dakle Poslanik alejhisselam je zabranio da klanjač diže svoj glas, tako da time ometa svoga brata, koji se isto tako obraća svome Gospodaru, iako se učenje Kur'ana svrstava među najvrednije ibadete. Kolika je onda, analogno ovom hadisu, strogost zabrane za ometanje klanjača, neprijatnim mirisom duhana?.

8. Ebu Hurejre r.a. prenosi da je Poslanik alejhisselam rekao: "O ljudi, Allah je lijep i ne prima osim lijepo..." (Muslim) Tumačeći ovaj hadis el-Kadi kaže: U osnovi lijepo znači udaljavanje od ružnog i neprijatnog."

9. Nu'man ibnu Bešir kaže: Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je rekao: "Halal je jasan i haram je jasan, a između njih su sumnjive stvari, koje ne zna puno ljudi. Ko ih se sačuva, sačuva je sebe i svoju vjeru, a ko zalazi u sumnjive stvari, zašao je u haram." (Muttefekun alejhi)

Mišljenja nekih islamskih učenjaka

Imam mufessir es-Sa'di kaže: "Pušenje je haram kao i sama trgovina duhanom." Kaže šejh
Nastavak na sledećoj strani

el-Usejmin rahimehullah: "Pušenje je haram" a potom je naveo niz šerijatskih dokaza." Ibnu Baz konstatuje: "Pušenje je haram i nije dozvoljena prodaja cigareta, niti bilo kakva trgovina njima, isto kao i kod alkohola. Onaj ko puši ili prodaje duhan, dužan je tražiti oprost od Uzvišenog Allaha i pokajati se za ono što je činio i odlučiti da to više neće raditi". Između ostalih konzumiranje duhana smatraju haramom: Muhammed b. Abdulvehhab, Ahmed b. Hadžerin Ebu Tami, Muhammed et-Tarabiši el-Hanefi, Ibn-Hasan Selman i drugi.

Savjet bratu

Nakon dokaza koje smo izložili o zabrani pušenja uistinu musliman nema opravdanja pred Uzvišenim Allahom ako ustraje u ovom zlu. Pored grijeha koje sebi tovari na vrat, musliman time truje sebe, svoju porodicu, svoje društvo, rasipa imetak, uznemirava ljude neugodnim mirisom itd. Pored mnogobrojnih blagodati koje su darovane čovjeku, zar tražiti zadovoljstvo u onome što srdi Uzvišenog Allaha? Zar dim, pepeo, vatra i neugodni mirisi nisu opisi Džehennema?! Zar musliman da se kiti svojstvima džehenemlija, a njegova fitra žudi za Džennetima ugodnih mirisa ispod kojih rijeke teku, u kojima je boravak vječan?! Zar musliman nije dostojanstvenije od toga da se povede za svakim zlom koje izmisle Allahovi tebareke ve te'ala neprijatelji?! Nihov cilj i jeste da putem raznih zala koje plasiraju muslimanima iskvere to čvrsto tijelo, a potom ga bez imalo poteškoća odvoje sa Allahova puta. Svaki vjernik je dio muslimanskog tijela i ako ne sačuva svoju fitru posljedice toga osjeti cijela zajednica, a ako bude krepstan i drugima ukazuje na nedostatke, čini veliku uslugu ummetu i njemu pripada višestruka nagrada od Njegova Gospodara. A ovaj dunjaluk je samo poligon ispita, polje na kome se sije, a plodovi se ubiru na ahiretu - uspjeh ili propast, nema trećeg, a Allah azze ve dželle prema Svojim robovima neće nepravedan biti.

Bratstvo u islamu

Da li jedni druge posjećujemo ili zovemo, radi toga što se volimo, ili samo onda kada jedni drugima trebamo, za neku prolaznu i ličnu stvar ili problem

Autor hutbe: **Nezim Halilović Muderris**

Braćo i sestre u islamu! Danas ću, uz Allahovu džellešanuhu pomoć da govorim na temu «Bratstvo u islamu». Smatram da je tema vrlo važna i da bi sve nas trebala potaknuti na razmišljanje i aktivnost na polju jačanja naših međusobnih veza i ophođenja u skladu sa islamskim principima. Allah džellešanuhu u 10. ajetu Sure El-Hudžurat kaže: „Vjernici su samo braća, zato pomirite vaša dva brata i bojte se Allaha, da bi

vam se milost ukazala.“

Po citiranom ajetu, mu'mini (vjernici) su braća, a dug braće je da se međusobno izmire. Brate i sestro! Da li se ja i ti osjećamo braćom i sestrama ili smo još uvijek jedni drugima nepoznati i strani? Da li još uvijek jedni od drugih okrećemo glave i radujemo se međusobnoj nevolji? Da nekima od nas nije draža nevolja koja zadesi brata muslimana, čak od vlastitog uspjeha? Da, mnogi od nas su postali stručnjacima u međusobnim prepirkama i obračunima, a da nam ni na um ne pada da izmirimo zavađenu braću. Oni koji se tako ponašaju, izgubili su nadu u Allahovu džellešanuhu milost i oni tumaraju bez cilja. Vrlo često se u našem svakodnevnom razgovoru, čuje kako su po šerijatu muslimani braća i kako su: životi, čast i imeci muslimana sveti jedni drugima, te kako jedni druge trebamo paziti, međusobno se čuvati i pomagati. A da li to primjenjujemo i u praksi? Allahov Poslanik s.a.v.s. i njegovi ashabi su bili u svojim životima do kraja jasni i nedvosmisleni. Prema nevjernicima su bili strogi, ali im u isto vrijeme nisu nanosili nepravdu, jer je to Allah džellešanuhu zabranio. Na drugoj strani su oni u međusobnom

ophođenju bili milostivi i blagi. O tome Allah džellešānuhu u posljednjem ajetu Sure El-Feth kaže: **"Muhammed je Allahov poslanik. Oni koji su uz njega, strogi su prema nevjernicima, a samilosni među sobom..."** (Suretu-l-Feth:29) Muslimani se ne smiju međusobno prepirati, jer to biva uzrokom njihova slabljenja. U tom pogledu u 46. ajetu Sure El-Enfal stoji: **"I pokoravajte se Allahu i Poslaniku Njegovu i ne prepirite se da ne biste klonuli i bez borbenog duha ostali; i budite strpljivi, jer je Allah na strani strpljivih."** (Suretu-l-Enfal: 46) Iman u Allaha džellešānuhu i bratstvo među muslimanima su bila dva najznačajnija faktora u konstituisanju prve islamske zajednice, odnosno države u Medini. Bratimljenje između ensarija i muhadžira je bilo najbolji praktičan primjer ummetu, na putu prenošenja i življenja islama. A da li smo i mi u protekloj oružanoj agresiji na BiH bili muhadžiri i ensarije ili smo bili domaći i izbjeglice? Jesmo li naše muhadžire prihvatili, kao braću ili smo im, kao što je to bio slučaj u nekim mjestima u BiH naplaćivali kiriju

i tako razvijali biznis? Zar na najteže frontove i najopasnije bitke nismo gurali one "sa strane" i bili spremni da se borimo za svoja ognjišta, dok je i jedan od njih živ?... Kur'an i hadis su strogo osudili neslogu i razilaženje među muslimanima. Allah džellešānuhu upozorava da je razilaženje i zavist među Ehlu-l-Kitabom (sljedbenicima knjiga), rezultiralo iskrivljivanjem Njegove Riječi. Allah džellešānuhu od nas traži da međusobno ophođenje uskladimo sa šerijatskim propisima, pa u 11. ajetu Sure El-Hudžurat kaže: „O vjernici, neka se muškarci jedni drugima ne rugaju, možda su oni bolji od njih, a ni žene drugim ženama, možda su one bolje od njih. I ne kudite jedni druge i ne zovite jedni druge ružnim nadimcima! O, kako je ružno da se vjernici spominju podrugljivim nadimcima! A oni koji

se ne pokaju - sami sebi čine nepravdu." (Suretu-l-Hudžurat: 11) Allah džellešānuhu nam zabranjuje da se jedni drugima rugamo ili da jedni druge nipodaštavamo, jer su možda oni sa kojima se ismijavamo bolji od nas. Ova zabrana se odnosi i na muškarce i žene. Nije dozvoljeno da jedni druge kudimo i da se zovemo ružnim nadimcima. Koliko je samo ljudi koji su u našim očima veliki, a oni su mali kod Allaha džellešānuhu.? I koliko je u našim očima malih ljudi, a oni su veliki kod Gospodara Kosmosa? Koliko je u proteklom otporu agresorima bilo običnih, prosječno obrazovanih ili

neobrazovanih ljudi, koji su svojom hrabrošću i odlučnošću branili i oslobađali Bosnu i Hercegovinu i nikada ni od koga niti su dobili pohvalu, niti su joj se nadali? A koliko je bilo bogatih, obrazovanih i uticajnih pojedinaca, koji su se u to teško vrijeme izjednačili sa mišima u mekinjama i koji su pali na ispitu zrelosti? Prenosi Musa bin Ismail, od Vuhejba, od Davuda, od Amira, da je Džubejr bin Ed-Dahhak rekao: **"Ovaj ajet je objavljen u povodu Benu Seleme: "I ne zovite jedni druge ružnim nadimcima! O, kako je ružno da se vjernici spominju podrugljivim nadimcima!"** Kaže: **"Došao nam je Poslanik s.a.v.s., a niti jedan čovjek od nas nije bio, a da nije imao dva ili tri imena, pa je Poslanik s.a.v.s. govorio: O ti, taj i taj! Pa bi mu kazali: "Oh, Allahov Poslaniče, on se ljuti radi toga imena (nadimka), pa je objavljen ajet:**

"I ne zovite jedni druge ružnim nadimcima!" (Ebu Davud) Muslimani moraju biti kao jedno tijelo i to ne samo teoretski, nego i praktično. U tom smislu je i slijedeći hadis: *Prenosi Nu'man ibn Bešir, da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: "Vidiš vjernike u njihovoj međusobnoj ljubavi, samilosti jednih prema drugima i učtivosti, kao da su jedno tijelo; kada jedan dio tijela osjeti bol, čitavo tijelo osjeća groznicu i nesanicu."* (Buharija) Brate i sestro! Da li se mi kao dio ummeta osjećamo jednim dijelom tijela ili smo zabavljeni isključivo sobom? Da li se međusobno volimo i uvažavamo ili je naša međusobna ljubav postala interesom, koji kada izlapi, odlazi u zaborav? Da li jedni druge posjećujemo ili zovemo, radi toga što se volimo, ili samo onda kada jedni drugima trebamo, za neku prolaznu i ličnu stvar ili problem? I postavlja se pitanje: Kada ćemo nadići sve te naše lične slabosti? Odgovor je nedvosmislen: Onda kada nam vjera bude sistemom života i kada nam: Allah džellešānuhu, njegov Poslanik s.a.v.s. i borba na Allahovu džellešānuhu putu, budu draži od svega što nam je danas srcu priraslo!" Muslimani sličje građevini u pogledu njihova jedinstva, pa u hadisu koji prenosi Ebu Musa, stoji: *Prenosi Ebu Musa da je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Mu'min je mu'minu, kao građevina, jedan dio učvršćuje drugi!"* Pa je isprepleo prste." (Buharija) Braćo i sestre! Vratimo se izvorima islama i budimo jedni drugima istinska braća u vjeri! Izmirimo zavađenu braću i sestre i jačajmo na svakom polju! Budimo ponosni što pripadamo ummetu Muhammeda s.a.v.s.! I pripremajmo se za Dan polaganja računa! Gospodaru, pomози ugroženim muslimanima, ma gdje bili, ne iskušavaj nas sa onim što nećemo moći podnijeti, oprosti nam grijehe i počasti nas u Džennetu, društvom sa: poslanicima, šehidima i dobrim ljudima!

Propast Faraona primjer i pouka

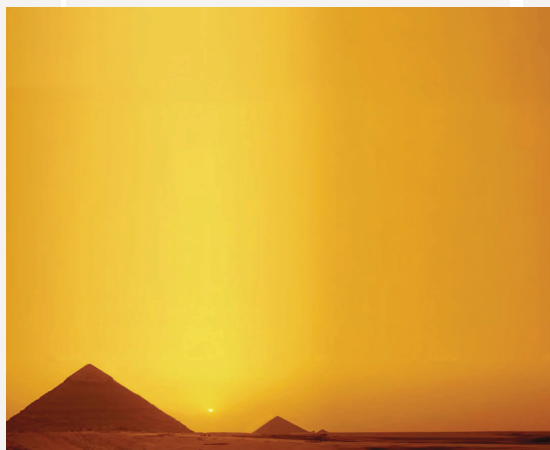
Oni su se odmah žurno spustili, radujući se i posmatrajući veličanstvenu moć, koja je zapanjila prisutne i ukazivala na pravi put srcima vjernika. U tom momentu iza njih, faraon i njegova vojska su zapanjeno i zastrašeno gledali taj veličanstveni prizor

Pošto su egipatski Kopti ostali nepopravljivi u svom nevjerstvu, nasilju i prkosu, slijedeći faraona i prkoseći Allahovom poslaniku Musau ibn Imranu a.s., Allah im je dao veličanstvene i neoborive dokaze i pokazao natprirodna čuda koja zasljepljuju pogled i zapanjuju razum. Međutim, oni se i pored toga nisu popravljali, niti prestajali griješiti. Samo mali broj ih je povjeravao, dok ih je većina bila odana faraonu i njegovom zlu.

Bijeg Benu Israila

Musa a.s. je cijelo to vrijeme, dok su faraonu i njegovom narodu stizale opomene za opomenom, govorio svom narodu da se oslone na Allaha, da od Njega pomoć traže i da se samo Njemu klanjaju. Oni su ga poslušali, pa im je Allah dao izlaz i rješenje iz situacije u kojoj su bili. Uzvišeni Allah kaže u Kur'anu: „I Musa reče: „Gospodaru naš! Ti si dao faraonu i glavešinama njegovim bogatstva da u raskoši žive na ovome svijetu, pa oni, Gospodaru moj, zavode s puta Tvoga! Gospodarunaš, uništi bogatstva njihova i zapečati srca njihova, pa neka ne vjeruju dok ne dožive patnju nesnosnu!“ "Uslišena je molba

vašal!" - reče On - " a vas dvojica na Pravome putu ostanite i nikako se za neznalicama ne povodite!" (Junus 88 i 89) Zatim su Israilovi potomci zatražili od faraona da ih pusti da idu na njihov praznik, pa im je on preko volje to dozvolio. Tako su se oni pripremali za odlazak. Međutim, faraon i njegova vojska su istovremeno pripremali varku da ih

pobiju i protjeraju. Oni su odmah te noći krenuli i uputili se u pravcu Šama. Kada je faraon čuo za njihov odlazak, naljutio se i do kraja razbjescio na njih, pa je počeo sakupljati i bodriti svoju vojsku da ih stignu i unište. Uzvišeni Allah kaže: „I Mi objavismo Musau: "Kreni noću sa Mojim robovima, bićete gonjeni!" 'I faraon posla po gradovima sakupljače: "Oni su zaista mala

grupa, i naljutili su nas, "a mi smo, zaista, svi opreznii!" 'I mi ih izvedosmo iz bašči i izvora, iz riznica i mjesta divnih. Tako je bilo! I Mi dadasmo da to naslijede sinovi Israilovi. 'I oni ih ujutro sustigoše, pa kad jedni druge ugledaše, Musaovi drugovi povikaše: "Samo što nas nisu sustigli!" "Neće", reče on, "moj Gospodar je sa mnom, On će mi put pokazati!" (Eš-Šu'ara, 52-62) Učenjaci iz oblasti tefsira kažu da je faraon kada je sa svojom vojskom krenuo u potragu za Israilovim potomcima idući za njihovim tragom, imao silnu, mnogobrojnu vojsku. Kaže se da je samo u konjici imao sto hiljada crnih pastuha, a broj vojnika je prelazio milion i šest stotina hiljada - a Allah opet, najbolje zna! Sve u svemu, faraon i njegova vojska su ih sustigli pri izlasku Sunca. Dvije skupine su se ugledale, bez ikakve sumnje i varke, pa je bilo preostalo samo da uđu u sukob, da se bore i da se brane, Musaovi drugovi su u strahu rekli: "Samo što nas nisu sustigli!", jer su bili stjerani uz more, tako da im je jedini put i izlaz ostao zagaziti i ući u more, što niko ne bi mogao uraditi. Pored toga, sa desne i lijeve strane su bila i visoka brda, a faraon ih je bio stijesnio i već

krenuo na njih.

Udari svojim štapom po moru

Kada su ugledali njega i njegovu brojnu vojsku i oružje, uplašili su se, jer su pod njegovom vlašću i ranije doživjeli poniženja i mučenja. Zato su se požalili Allahovom Poslaniku na nezavidnu situaciju kad su ih ugledali i s njom se suočavali, pa im je iskreni i provjereni Allahov Poslanik Musa a.s. rekao: **"Neće, moj Gospodar je sa mnom, On će me uputiti!"** On je

tada bio na začelju, pa je prošao naprijed, gledajući u more čiji su se valovi sudarali i buka bila sve jača, pa je rekao da mu je naređeno da ovdje dođe. Kada je situacija postala krajnje ozbiljna i opasna, a faraon i njegova - onako opaka, opasna, žestoka, ljutita i srdita vojska se približila, pa se pogledi ukočili a duše do grla doprle, Moćni, Uzvišeni i Blagi,

Gospodar plemenitog 'Arša, objavio je Musau a.s.: **"Udari svojim štapom po moru!"**, pa je udario. Kaže se da je pri tome rekao: "Rastavi se, Allahovom dozvolom!" - i ono se rastavi, i svaki bok njegov bijaše kao veliko brdo. Kaže se da se more rastavilo na dvanaest mjesta - i za svako pleme napravilo po jedan prolaz kojim su išli. Uzvišeni Allah je također naredio zapadnom vjetru, pa je on puhao i odnio morsko blato, tako da je ostalo suho tlo, koje se nije lijepilo za kopita konja i ostalih životinja. . Zatim je Musau a.s. naređeno da krene sa Izraelćanima kroz prolaze - staze, koje im je Uzvišeni Allah iz svoje milosti napravio. Svako pleme je znalo koji prolaz da koristi! Oni su se odmah žurno spustili, radujući se i posmatrajući veličanstvenu moć, koja je zapanjila prisutne i ukazivala na pravi put srcima vjernika. U tom momentu iza njih, faraon i njegova vojska su zapanjeno i zastrašeno gledali taj veličanstveni prizor. Taj veličanstveni prizor ga je zastrašio, jer se uvjerio u ono što prije

nije vjerovao: da je to djelo Gospodara plemenitog Arša. Zato je ustuknuo ne usuđujući se krenuti dalje, pokajavši se što je uopće i krenuo u potjeru za njima i što se upustio u ono gdje više kajanje ne pomaže. Međutim, prema vojsci se pokazao nepokolebljivim nastojeći da se takvim i održi. Njegova nevjerna duša i griješna narav ga navedoše da onima koje je potlačio i natjerao da mu se na krivom putu pokore, kaže: "Pogledajte kako se more radi mene rastavilo, da bih

stigao svoje robove koji su od mene odbjegli i ustali protiv mene i moga carstva?" Počeo je sam sebe ubjeđivati da krene za njima, istovremeno želeći i da se spasi. Ali, daleko od toga! Kad god bi kročio korak naprijed ustuknuo bi unazad više koraka. Zatim se navodi da se Džibril a.s. tada pojavio u liku konjanika na mladoj kobili, pa je prošao ispred faraonovog pastuha. On je zahrzao i krenuo za njom. Međutim, Džibril je požurio ispred njega i krenuo kroz more. Njegov konj je potrčao za kobilom, te faraon nije mogao ništa učiniti. Kada je njegova vojska vidjela da je on zagazio u more, za njim su i oni svi jurnuli. I kada je prethodnica vojske bila na domak kopna na drugoj obali, tada je Uzvišeni Allah objavio Musau a.s. da opet udari štapom po moru. Kad je to učinio more se sastavilo i sve ih potopilo, tako da se niko od njih nije spasio.

Tevba koju Uzvišeni neprima

Uzvišeni Allah opisujući ovaj događaj kaže: „I Mi prevedosmo preko mora

sinove Israilove, a za petama su im bili faraon i vojnici njegovi progoneći ih ni krive ni dužne. A on, kad se počeo daviti, uzviknu: "Ja vjerujem da nema boga osim Onoga u kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja se pokoravam!" "Zar sada, a prije si neposlušan bio i razdor sijao?! Danas ćemo izbaviti samo tijelo tvoje da bi bio poučan primjer onima poslije tebe"- ali mnogi ljudi su ravnodušni prema Našim poukama.“ (Junus 90-92) Ibn Ebi Hatim navodi od Ibn

Abbasa da je rekao: *"Kada je Allah dž.š. počeo potapati faraona, faraon je pokazao svojim prstom i povikao: "Vjerujem da nema boga osim Onog u kojeg vjeruju sinovi Israilovi." On dalje kaže: "Džibril se tada pobjao da će Allahova milost preteći Njegovu srdžbu, pa je svojim krilima, počeo, zapljuskivati vodom faraonovo lice i potapati ga" Riječi Allaha dž.š.: „Zar sada, a prije si neposlušan*

bio i nered činio?!“, date su u upitno-odričnoj formi i njima Uzvišeni ukazuje da On od faraona neće primiti pokajanje. U pogledu riječi Uzvišenog: „Danas ćemo izbaviti samo tvoje tijelo, da bi bilo poučan primjer onima poslije tebe!“, Ibn Abbas i još neki kažu da su neki Israilovi potomci bili posumnjali da je faraon umro. Čak su neki tvrdili da je besmrtn, pa je Allah dž.š. naredio moru da ga izbac i na vidno mjesto - po jednima na površinu vode, a po drugima na uzvišenje na Zemlji. Na njemu je bio njegov oklop za koji su znali da ga je nosio. To je urađeno da bi se uvjerali u njegovu smrt i da bi spoznali Allahovu moć nad njim. Moguće je da se ovim htjelo reći: Sačuvat ćemo tvoje tijelo zajedno sa tvojim oklopom, da bi bio opomena Israilovim potomcima i svim ostalim generacijama nakon tebe, pomoću kojeg će te poznati i uvjeriti se da si mrtav. A Allah džellešlanu opet, najbolje zna!

Opasne greške u odgoju djece III dio

Prvo su svoju djecu napunili i opkolili sadržajima koji garantuju iskvarenje njihovog djeteta, a potom su se prepustili nadanju i očekivanju da njihovo dijete bude primjerno, uzorno, dobro i odlično

Kontradiktornosti u porodici

Koliko samo puta roditelji savjetuju djecu da budu iskrena, a djeca znaju da oni sami često lažu, ili da budu odgovorni i svjesno izvršavaju sve obaveze, dužnosti i emanete, a oni sami to nikada ne čine. U najčešćem slučaju roditelji koji puše cigarete savjetuju svoju djecu da to nikada ne čine!? Želi se ukazati na to da roditelji prilikom savjetovanja moraju biti krajnje mudri i oprezni, jer kontradiktornost između dijela i govora briše svaki pozitivni trag savjeta.

Unajmljivanje kućnih pomoćnica i odgojiteljica radi brige o djeci

Ovo je danas široko rasprostranjena praksa. Ako se roditelji prevare u izboru i izaberu osobu koja je psihički nestabilna, moralno degradirana i uz sve to i nevjernik, onda ta greška može rezultirati potpunim iskvarenjem i degradiranjem djece.

Slanje ženske djece u grad bez mahrema (pratnje)

Iako se možda mnogima na prvi pogled čini da se radi o nevažnoj stvari i da je u pitanju rutinska stvar, moramo se zapitati da li je to uistinu tako? Dosta je roditelja koji svoje kćerke šalju same u grad, pijacu i sl. u nabavku i pri tome ne razmišljaju o eventualnim posljedicama tj, da ona bude uvrijeđena, njena čast skrnavljena, pokradena, kidnapovana itd...

Zanemarenje mogućnosti telefona

Danas je nezamisliva kuća bez telefona. Međutim, ogromna većina roditelja uopće ne obraća pažnju na dječije telefonske razgovore i upotrebu telefona. Već je široko rasprostranjena praksa da roditelji u sobu svakog djeteta postave telefon i uz to, nerijetko, svakom djetetu kupe lični mobilni. Međutim, ne smijemo zaboraviti da se lahko može desiti da taj telefon postane izvor problema i nedaća u porodici, ključno sredstvo iskvarenja djeteta i povezivanja sa lošim društvom koje će ga odvesti u propast.

Nemarnosti o dječijoj literaturi

Opće je poznato pravilo da literatura oblikuje i usmjerava čovjekove misli i ideje. Sve i jedna pročitana knjiga ostavlja neizbrisivi trag na svakom pojedincu. Na žalost, naći ćemo brojne slučajeve gdje se roditelji uopće ne obaziru na literaturu koju čitaju njihova djeca, a kamoli da ih oni usmjeravaju u tome, propitkuju i pomažu u shvatanju i ispravnom razumijevanju tih djela. Ko će ukazati djeci šta je to dobro i korisno u djelima koja čitaju, a šta vješto zakukuljeno i podmuklo podmetnuto, ako ne roditelji?

Potcjenjivanje i omaložavanje djece

Često se dešava da roditelji nisu ni svjesni da njihovo ponašanje u datom momentu može imati strašno negativno, pogubno i razarajuće djelovanje na dijete. Oblici takvog ponašanja su:

- **Ušutkivanje djeteta kada progovori**
Ovaj slučaj i slučaj ismijavanja sa djetetom i načinom njegovog govora u samim temeljima potresa dijete i razara njihovo

samopouzdanje. Nakon takvog postupka od strane roditelja dijete će umanjiti svoj govor i povući se u sebe (Nakon toga, samim smanjenjem komunikacije smanjt će se i djetetove intelektualne mogućnosti).

- Iživljavanje prema djeci kada pogriješe

Kada se roditelji okome na dijete zbog neke njegove očividne greške, kažnjavajući ga i kritikujući zbog nje, to će kod djeteta proizvesti osjećaj teške krivice i, što je još opasnije, osjećaj sopstvene nesposobnosti. Ta osjećanja teško padaju odraslom čovjeku, a pogotovo teško padaju malom djetetu.

- Preziranje i podsmijavanje prema djeci kad se osamostale

Ovo je najteži oblik omalovažavanja i ponižavanja djeteta. Međutim, iako zvuči nevjerovatno, pojedini roditelji omalovažavaju i ponižavaju svoju djecu kada kod njih primijete znakove odlučnosti, bogobojznosti, dobrote i sljeđenja upute. Takav postupak roditelja često rezultira udaljavanjem djece od Pravoga puta i njihovim potpunim iskvarivanjem.

Neukazivanje prilike za povjerenjem i odgovornošću

Ovo je greška u kojoj roditelji svojoj djeci uskraćuju priliku za pokazivanje odgovornosti. Ponekad to roditelji čine zbog pretjerane brige i pažnje prema djeci, tj. zbog toga što ne žele da opterećuju svoje dijete, a ponekad to čine zbog toga što nemaju povjerenje u njega.

Uskraćivanje prilike za popravljanje greški

Neki roditelji i zbog najmanjih sitnica s kojim nisu zadovoljni kod svog djeteta prozivaju i ismijavaju

svoje dijete. Tu dječiju bezazlenu sitnicu u stanju su pamtiti duži vremenski period i sve to vrijeme prozivati svoje dijete zbog toga.

Loše razumjevanje dječije prirode i ličnosti

Kao i odrasli i djeca imaju svoje karakteristike i specifičnosti. Postoje djeca koja se jako brzo ljute, djeca koja se malo smiju, djeca koja su umjerena, djeca koja su uvijek vesela i razdragana itd. Ako se nakon prepoznavanja prirode svakog djeteta roditelji prema svima odnose na jedan kalup učinili su najveću moguću grešku.

Neučaavanje faza razvoja djeteta

U nekim porodicama naći ćemo veliku grešku koju roditelji čine prema svom djetetu. Naime, i pored toga što njihovo dijete svakodnevno napreduje i postepeno izrasta u zrelu, zdravu odraslu osobu oni se i dalje prema njemu odnose kao prema dojenčetu. Ovakav odnos naravno smeta svakom djetetu i zbog njega dijete može biti mnogo opterećeno.

Ismijavanje iskušanih i zloba prema njima

Na žalost, iako se radi o izuzetno primitivnom i neljudskom postupku, dešava se da pojedinci, kada primijete neku osobu koja je nečim iskušana, počnu ismijavati tog nesretnika čineći razne zlobe i odvratnosti, te počnu optuživati porodicu te osobe za njeno stanje. Umjesto da mole Allaha dž.š. da njih i njihovu porodicu zaštiti i sačuva tog iskušenja i da mole Allaha za pomoć toj osobi, oni tim osobama nanose najgore moguće uvrede i rane. Koliko je samo slučajeva gdje je uzdah uvrijeđenog iskušanika stigao djecu čovjeka koji ga je uvrijedio.

Nezainteresovanost djeteta

Koliko je samo "zauzetih" roditelja koje se uopće ne interesuju za školovanje svoga djeteta? Takvi roditelji se uopće ne raspituju o školi koju je izabralo njihovo dijete i ne interesuje ih ni struktura i sastav razreda u kome će njihovo dijete odrastati i saznavati.

Upisivanje djece u strane škole

Strane škole, pored svih prednosti i dobrih strana, mogu imati jednu veliku i neoprastivu manjkavost ideološkog karaktera tj. ako prezentiraju drugo vjerovanje i ponašanje koje iskvaruje vjerovanje i ponašanje djeteta. Ovo je pogotovo izraženo u slučajevima kada se radi o manjoj djeci koja imaju vrlo slab, ili ga uopće nemaju, bedem znanja i vjerovanja.

Zaključak

Ako su ove greške bile sjeme koje su posijali, šta mislite, kakvi će biti plodovi koje će pobrati? Prvo su svoju djecu napunili i opkolili sadržajima koji garantuju iskvarenje njihovog djeteta, a potom su se prepustili nadanju i očekivanju da njihovo dijete bude primjerno, uzorno, dobro i odlično. Iz svega navedenog lahko možemo zaključiti da kakav god "zločin" ili grešku učinimo prema djeci u fazi odgoja, ne treba da žurimo sa našim žalopijkama i kukanjem kada vidimo da čine ružne i odvratne stvari na svoju i našu sramotu kada odrastu. Moramo biti svjesni da smo upravo mi svojim greškama "oblikovali" i "pripremili" dijete za nesreću, sramotu i zlo, umjesto da smo to učinili za dobro.

Abortus - zločin prema djetetu

Abortus se zabranjuje jer se njime uništava ono što već postoji, a postojanje djeteta počinje od samoga trenutka kada je maternica prihvatila plod u sebe, odnosno njena priprema za novi život

Pripremila Al'medina ummu Muamer

Jedna od najvažnijih odlika islama, jeste što on podstiče na očuvanje i odbranu čovjekovog života. Zato je u islamu predviđena najstoržija kazna, za onoga ko prolije krv nevinog muslimana. Poznato je, da kod Allaha subhanehu ve te'ala, kap nevino proljevene mu'minske krvi, znači više negoli rušenje Ka'be od strane nevjernika. Tako islam posvećuje posebnu pažnju, očuvanju začetoj ploda-djeteta u majčinoj utrobi i zabranjuje bilo kakvu vrstu njegova oštećenja ili uništavanja. S druge strane, islam podstiče na rađanje djece i formiranje novih, jačih i mnogobrojniji islamskih generacija. Allah je trudnicama obećao nagradu i sevap koji je samo za njih pripremio. U jednom hadisu Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem kaže: „Zar neka od vas, koja je trudna sa svojim mužem, a on zadovoljan s njom, da ne bude zadovoljna da ima nagradu kao onaj koji posti i bori se na Allahovom putu. A kada je porođajni bolovi obuzmu, niko ni na nebesima ni na Zemlji ne zna, šta joj je od nagrade pripremljeno.“ Da li još negdje postoji ovakva nagrada? Ne, to postoji samo u islamu elhamdulillah! Abdullah ibn Omer r.a. je vidio jednog čovjeka kako na vratu nosi svoju majku. Primjetivši Abdullaha čovjek ga upita: „O sine Omerov, da li sam ovim postupkom uspio uzvratiti dobro majci koje je činila prema meni?“, a on mu odgovori: „Ne, ni koliko jedan

porođajni bol, a Allah će te nagraditi zbog te sitne stvari.“

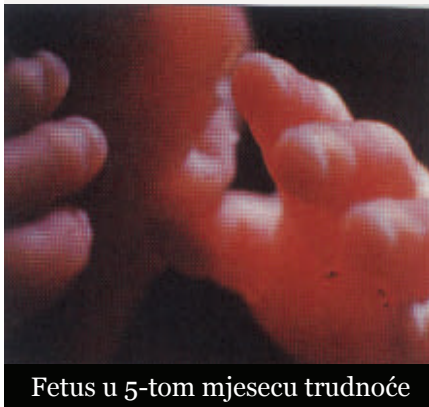
Razlog zabrane abortusa

Sestro draga koja vjeruješ u svoga Gospodara, znaj da je život djeteta u utrobama nas majki zagaranovan šerijatom, jer plod predstavlja živo biće i na osnovu toga zabranjuje se njegovo uništavanje, bilo ono od oba roditelja ili samo od majke. Također je haram uništavanje djeteta koje je začeto na nezakonit način (zinalukom) i nije dozvoljeno njegovo uništavanje-ubijanje, jer je i ono živo ljudsko biće koje nema grijeha. U vrijeme Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, jedna udata žena je počinila zinaluk (blud), Resulullah, alejhisselam, je zabranio uništavanje njenog djeteta koje je začeto na nezakonit način i naredio je da se njegova mati brine za njega sve dok djeteta ne ojača i počne jesti samo. Nakon pružene pažnje djetetu, Poslanik alejhisselam je naredio da se izvrši kamenovanje nad majkom koja je počinila zinaluk. Studija o abortusu zahtijeva pojašnjavanje i navođenje hadisa na tu temu, pojašnjavanje nenamjernog i namjernog uništavanja djeteta, jer se šerijatski stav razlikuje od jedne do druge situacije. Neka islamska ulema i pripadnici pravnih islamskih škola, kategorično zabranjuju namjerni abortus, neobraćajući pažnju na život (koliko je već plod u utrobi majke)

začetog djeteta, jer sa samom oplodnjom uspostavljen je novi život, koji nosi nasljedne osobine roditelja koje su samo Uzvišenom Allahu poznate! Abortus se zabranjuje jer se njime uništava ono što već postoji, a postojanje djeteta počinje od samoga trenutka kada je maternica prihvatila plod u sebe, odnosno njena priprema za novi život. Uništenje tog ploda je zločin, a kada taj plod postane zakvačak ('alekah) i komad mesa (mudgah), zločin biva veći, a kada se udahne duša u taj plod, biva još većim zločinom a da negovorimo o njegovom ubistvu nakon rođenja, estagfirullahi! Neka ulema donosi svojstav pa pitanju abortusa i njegovoj zabrani, nakon 42 noći živoga ploda na osnovu hadisa u kojem kaže naš Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: „Kada se navršje 42 noći nakon oplodnje, Allah subhanehu ve te'ala pošalje meleka koji ga oblikuje, dajući mu sluh, vid, kožu, meso i kosti, a zatim kaže: 'O Gospodaru, muško ili žensko?', pa tvoj Gospodar odredi šta hoće, a melek zapiše, pa zatim kaže: 'O Gospodaru, koji je njegov edžel (čas smrti)?', pa tvoj Gospodar kaže šta hoće, a melek zapiše. Zatim melek izade sa stranicom, ne dodaje ništa na ono što mu je naređeno, niti oduzima.“ Iz ovoga hadisa se razumije da udahnuće duše u plod biva nakon šest hefti, tj. 42 noći, te je ulema koja uzima ovaj hadis kao dokaz zabranila abortus

nakon 42 noći živoga ploda! Druga ulema za svoj stav uzima podlogu u hadisu kojeg prenosi Ibn-Mes'ud r.a.: „*Zaista u stvaranju vašem boravite u utrobi majke četrdeset dana kao kapljica, zatim toliko budete zakvačak ('alekah), zatim toliko budete komad mesa (mudgah), zatim Allah subhanehu ve te'ala pošalje meleka, pa mu udahne dušu i odrede mu se četiri stvari: odredi mu se rizik (nafaka), njegov edžel (momenat smrti), zanimanje (čime će se baviti) i da li je nesretan ili sretan...*” (Buhari) Ovaj hadis je u skladu sa ajetom gdje Allah kaže u Kur'anu: „*Mi smo zaista čovjeka od biti zemlje stvorili, zatim ga kao kap sjemena na sigurno mjesto stavili, pa onda kap sjemena ugruškom učinili, zatim od ugruška grudu mesa stvorili, pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodijenu, i poslije ga kao drugo stvorenje oživljavamo, pa neka je uzvišen Allah, najljepši stvoritelj!*“ (Al-Mu'minun, 12-14) Ova ulema smatra da duša biva udahnuta nakon četvrtog mjeseca, tj. nakon 120 noći, te su donijeli fetvu o zabrani namjernog abortusa nakon tog perioda. Što se tiče pitanja abortusa prije udahnuća duše, veoma mali broj islamske uleme dozvoljava abortus u tom periodu i to pod određenim uslovima, koje Šerijat precizno određuje. Oni smatraju da je abortus dozvoljen uz opravdan razlog, koji je vezan za majku, dijete ili porodicu, kao u slučaju da trudnoća predstavlja opasnost po život majke, koja je osnova života djeteta, a dijete je ogranak. Zato se ne žrtvuje osnova zbog ogranka i to prihvata Šerijat, zdrav razum, moral i medicina. Na osnovu spomenutog, kažemo da je u osnovi namjerni abortus haram i njegova zabranjenost se povećava sa povećanjem života začetoga djeteta. Po Šerijatu, nad osobom koja uništi plod nakon udahnuća duše, treba izvršiti kaznu ubistva, jer je bespravno i namjerno izvršila ubistvo nad drugim. Također se ista kazna izvršava nad

osobom, koja je sa nijetom uništenja ploda u utrobi majke, udarala u stomak trudnice i na taj način ubila dijete. Osoba koja nenamjerno uništi plod, bio to otac ili mati ili neko drugi, dužan je dati sadaku u iznosu od 212,5 grama zlata ili 1785 grama srebra. Nakon toga, ta osoba je dužna osloboditi roba muslimana, a ako ne nađe to, onda je dužna postiti dva mjeseca, dan za danom, tražeći oprost od Uzvišenog Allaha! Allah subhanehu ve te'ala kaže u Kur'anu:

Fetus u 5-tom mjesecu trudnoće

„...Onaj ko ubije vjernika nehotice, mora osloboditi robstva jednog roba vjernika i predati krvarinu porodici njegovoj, oslobođen je krvarine jedino ako oni oprostite...” (An-Nisa, 92)

Današnje stanje

Na kraju je nužno spomenuti ono što svakodnevno pišu novine, časopisi i ono što čujemo od pretpostavljenih. Procenat abortusa kod Bošnjaka (muslimana) u Bosni i Hercegovini je veoma visok! U nekim periodima je iznos bio 25 slučajeva na dan (ve la havle ve la kuvevete illa billah)! Drage sestre, mi smo majke i mi smo te koje nesmiemo zaboraviti šta nam se desilo od agresora u ratu, gdje su mnogi životi uništeni! Koliko nas je raseljeno iz Bosne, koliko nas je pobijeno, koliko je ranjelih ostalo, koliko je invalida, koliko nestalih, KOLIKO NAM JE TRAG ZATRAN!!!! Taj procent abortusa je samo od strane Bošnjaka u BiH gdje iz dana u dan raste, jer je naravno veliki džehl

(neznanje) i velik je broj onih koji lutaju i traže zadovoljstvo u dunjalučkim uživanjima, pa i u zinaluku a nemogu da se trgnu i osvijeste od tih snova, koji će kad tad prestati! Taj procenat kod Srba i Hrvata je mnogo manji, pored njihove brojnosti, oni opet pozivaju ka rađanju, a jedan primjer toga je da oni organizuju razne priredbe i koncerte, da se pridruže crkvama u davanju prihoda porodicima koje imaju puno djece, a porodice koje budu rađale nakon ovoga rata, pet godina imaju podršku i pomoć od Srbije! Time oni žele da nadoknade živote stradalih u ratu, kako bi sačuvali svoju brojnost na Blkanu! Njihov plan je oporučen svim Srbima širom svijeta, kako bi pio podržan plan i namjera njihova jačanja i brojnosti u daljem brastvu za neki drugi, treći....osvetni rat. Dok mi i pored našeg broja koji se smanjuje, povećavamo iz dana u dan procenat abortusa!? Zaboravili smo da islam zabranjuje tako nešto i da nas Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem poziva ka braku i rađanju, pa kaže: „*Ženite one koje mnogo vole (i poduzimaju sve da zadovolje svoga muža) i koje mnogo rađaju, ja ću se ponositi vašom brojnošću među drugima na Sudnjeme Danu.*“ To se može postići ranijom ženidbom, težnji za više djece i sprečavanjem abortusa!!! Također je poznato, da su u prijašnjem sistemu (komunizmu) pozivali bratstvu i jedinstvu, a s druge strane su radili da zataru sve što je muslimansko, pa čak i u utrobama. Tad je također abortus bio zabranjen, ali su bili poznati doktori, koji su bili samo Srbi ili Hrvati (a i danas ih je puno), koji su radili to „humanitarno“ i rado za muslimanske majke, dal u bolnicama ili privatnim ordinacijama. Drage sestre, vratite se svojoj Knjizi Kur'anu i sprovođenju Sunneta Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem i neka se iskreno pokaju sve koje imaju za što da se pokaju, a koje ne, da ni u snu ne pokušavaju to da učine!!!

El-Asr

Nataša - Sedžida

Rekla mi je: "Nataša, to je knjiga o Islamu, ne znam jesi li sigurna da želiš da je čitaš?" Odgovorila sam: "Da, molim te da mi je pozajmiš." Uzela sam knjigu i krenula k doma i tu noć sam je pročitala

Sadžida Mohammad Yahya

Rođena sam 1977. godine u pobožnoj katoličkoj obitelji u Tuzli. U djetinjstvu sam pohađala redovnu katoličku vjeronauku i proučavala Bibliju i mnoge stvari u Starom Zavjetu, tj. 5 knjiga Mojsijevih. Naravno kao Kršćani i Katolici morali smo naučiti 10 zapovijedi i prva od tih zapovijedi je da je Gospod Bog jedan i da mu se klanja (licem na tlo pada i služi). Druga stvar ili zapovijed je: "Ne gradi sebi lika rezana onog što je na nebu ni na zemlji nit mu se klanjaj nit mu služi", itd., itd...

Čovjek kad se nalazi u crkvi i pogleda oko sebe, šta vidi? Vidi ikone likova Isusova i Marijina i križeve i njima se molitve obavljaju. Zapitala sam se gdje je tu logika? Druga stvar koja je spomenuta je ta o padanju licem na zemlju, a mi smo obavljali molitvu stojeći; opet pitanje zašto ne padamo licem na tlo prilikom

molitve? Zatim doktrina trojstva koja uopće nema logike, zatim predskazanje u knjizi proroka Izaije koja govori o viziji u kojoj vidi dva

učila da je Isus ili Isaa a.s. pečat poslanika, da iza njega nema poslanika, međutim proročanstvo kaže da ima -jahač na devi. Razmišljala

sam o tome i postavila pitanje svećeniku na šta mi je bilo odgovoreno: sveta tajna. Nakon toga, naravno čitajući Bibliju detaljno, uvidjela sam proturiječnosti u Novom Zavjetu (Matej, Marko, Luka, Ivan) i kad bi se nabrojalo možda bi se knjiga o tome mogla napisati. Željela sam se ispravno moliti

Bogu, a u svojoj religiji to nisam našla, jer sam vidjela da nešto nije u redu. Čovjek ako malo razmisli, postavlja sebi mnoga pitanja na koja tu ne nalazi odgovora...

jahača, jahača na magarcu, a iza njega jahača na DEVI!!! Ta vizija se odnosila na Isusa Krista, tj. na Isaa a.s. jer je on u Jerusalemu ili Qudsu ujahao na magarcu, međutim iza njega se pojavljuje jahač na devi i pitanje je tko je taj poslanik iza Krista? Ja kao Kršćanka sam tada

A Allah uputi onoga koga On hoće Allahu akbar!

Bio je mjesec Ramazan, i otišla sam kod prijateljice koja je bila muslimanka. Sjedili smo u dnevnom boravku i na polici sam ugledala knjigu na čijim koricama je bila slika dva čovjeka (jahača na devi) u Sahari, a iznad njih je velikom slovima pisalo: MUHAMMED A.S. Pogled mi se zadržao na toj knjizi, u glavi mi je bila misao: JAHAAČ NA DEVI! Zamolila sam prijateljicu da mi pozajmi knjigu, a ona je bila jako iznenađena. Tad sam se zvala Nataša. Rekla mi je: "Nataša, to je knjiga o Islamu, ne znam jesi li sigurna da želiš da je čitaš?" Odgovorila sam: "Da, molim te da mi je pozajmiš." Uzela sam knjigu i krenula k doma i tu noć sam je pročitala. Knjiga je govorila o životu našeg časnog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. SubhanAllah!

Našla sam odgovor na pitanje ko je iza jahača na magarcu (Isaa a.s.) jahač na devi: Muhammed sallallahu alejhi ve sellem. Zatim, molitva Allahu dž.š. padanjem licem na tlo (sedžda), zabrana ikona i slika... Da, da, da, to je to što tražim, to je prava vjera. Nakon toga je počelo moje proučavanje Islama. Učila sam namaz, posjećivala mesdžid, srce mi se svakim danom sve više otvaralo ka Islamu. Napustila sam crkvu i roditeljima navela neki izmišljeni razlog. Učila sam Islam tajno. Bilo mi je oko 17 godina i plašila sam se njihove reakcije. Pomagao mi je jedan imam i učio me islamskim šartovima. 1995. sam zvanično primila Islam i stavila hidžab. Nakon toga roditelji su me naprosto izbacili iz kuće zato što sam

stavila hidžab i napustila vjeru svojih predaka. Sjetila sam se iskušenja kroz koja je prošao naš Poslanik sallallahu alejhi ve sellem, koji je bio odbačen

iskkušenja nakon kojih mi se iman sve više povećavao. Pokušala sam stupiti u kontakt sa roditeljima jer mi Allah dž. š. propisuje da poštujem roditelje iako nisu muslimani. A Islam je i to da

musliman svojim p o n a š a n j e m pokaže ljudima Islam. Rekla sam sebi: ako im se ne javim reći će da me tako moja vjera uči, a ako im se javim i pokušam možda, možda da počnu razmišljati o Islamu. Uglavnom, bilo je problema, ali sam uspjela

stupit sa njima u kontakt. Danas se elhamdulillah nalazim u Jordanu. Allah mi je dao blagodat koju sam uvijek željela, a to je ta da naučim jezik Kur'ana kako bi više naučila o Islamu. Hvala Allahu koji ne zaboravlja niti ostavlja svoje robove, a nas džihad je u tome da se borimo za Islam pa makar morali ostavit svoje zemlje i roditelje na tom putu.

Allah mi je elhamdulillah dao i familiju koja me pomaže i kod k o j i h s a m trenutno i koji me školuju, da ih Allah nagradi nagradom koju najviše žele. Molim Allaha dž. š. da uputi sve one koji su zalutali i da očvrsti iman onih

koji su se vratili Islamu i da ojača i sačuva sve muslimane u svijetu i uputi one koji su zalutali. Promijenila sam ime Nataša u Sadžida (Ona koja na sedždu pada) i tim imenom sam označila svoju pripadnost Islamu.

*Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i
On ih izvodi iz tmina na svjetlo,
a onima koji ne vjeruju - zaštitnici su
šejtani i oni ih odvođe sa svjetla na tmine;
oni će biti stanovnici Džehennema,
oni će u njemu vječno ostati*

Sura Al-Baqara 257

od najbližih zato što je svjedočio o Islamu. Da, muslimani su imali jaka iskušenja i bili odbačeni od najbližih. A hidžab je farz, ja volim Allaha i kako da izlazim bez hidžaba i da ne udovoljim Allahovim propisima? Nisam mogla podnijeti da zanemarim taj farz i stavila sam hidžab i bila izbačena iz doma. A Allah ne ostavlja njemu

*Zar je onaj koji je bio u zabludi,
a kome smo Mi dali život i svjetlo pomoću kojeg se
među ljudima kreće, kao onaj koji je u tminama iz
kojih ne izlazi? A nevjernicima se čini lijepim to što oni
rade*

Sura Al-An'am 122

predane robove! Nakon toga sam prešla u Sarajevo. Pomogla mi je jedna muslimanska obitelj, bila sam kod njih k doma. Nakon toga Allah mi je dao da nađem posao i mognem da iznajmim sobu. Učila sam o Islamu sve više i naravno imala sam i dalje teška

El-Asr

Crna žena koja je obradovana džennetom

Ukoliko nam stvari u životu idu lahko i zbog svog vjerovanja nismo izloženi nikakvim poteškoćama, onda moramo dobro da razmislimo i sebi postavimo pitanje: «Pratim li ja pravi, istinski Islam?»

Prenosi Ata bin Abi Rabah: "Ibn Abbas mi je rekao: "Hoćeš li da ti pokažem ženu koja će biti jedna od stanovnika Dženneta?" Rekao sam: "Da, želim!" On je potom rekao: "Ova crna žena je došla kod Poslanika sallallahu alejhi ve sellem i rekla mu: "Ja imam napade epilepsije i moje se tijelo prilikom napada otkrije; molim te, moli Allahu džellešanuhu za mene." Poslanik sallallahu alejhi ve sellem joj se obratio riječima: "Ako hoćeš, budi strpljiva i dobit ćeš Džennet, a ako želiš ja ću se moliti Allahu dž.š. da te izliječi." Ona je potom rekla: "Ja ću ostati strpljiva," ali je dodala, "Al' pošto se ukazuju moja stidna mjesta tokom napada, ti moli Allaha džellešanuhu za mene da se više ne otkrivam." Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je potom zamolio Allaha subhanehu ve te'ala u ime ove žene." (Buharija)

Ime i porijeklo ove crna žene, o kojoj je govorio ovaj plemeniti ashab, nije poznato. Međutim, ova muslimanka je poznata zbog svog imana, strpljenja i toga što pripada stanovnicima Dženneta. Kada Abdullah ibn Abbas r.a. spominje ovu ženu kao «crna žena» onda on pri tome ne misli na njenu rasu niti želi da umanju njenu važnost, nego on želi da nauči ljude oko njega jedan od velikih Islamskih principa a to je: ljudi se ne mjere po porijeklu, rasi, obrazovanosti, položaju nego su najpoštovaniji među ljudima oni koji se najviše boje Allaha dž.š.. Poslanik alejhisselam je rekao: "Zaista, Allah ne gleda na vašu tijela

i vaš izgled nego gledan na vašu scru i vašu djela." (Muslim). Ova crna žena, koja je teško bolesna, tražila je pomoć od Allaha kroz dovü Poslanika alejhisselam. Ona je ubijeđena da ja samo Allah dž.š. taj koji liječi i da On subhanehu ve te'ala uslišava dove Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Riječi Poslanika sallallahu alejhi ve sellem: "Ako hoćeš, budi strpljiva i dobit ćeš Džennet" su dokaz za veliku nagradu onima koji saburaju kad ih pogodi neka bolest. Od Aiše r.a. se prenosi da je rekla: "Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Nijedna kušnja neće zadesiti vjernika a da mu Allah njom neće izbrisati neki grijeh, pa čak ni trn koji ga ubode!" (Mutefekun alejh) Crna žena je izabrala muke i tegobe dunjalučkog života da bi time dobila Džennet kao vječnu nagradu. Ona pati, osjeća bol ali sve to je nespustava da bude odana i zahvalna svome Gospodaru, Allahu dž.š.. Ona je svjesna da je Pravi put, put iskušenja. Uzvišeni kaže: "Vi ćete sigurno biti iskušavani u imcima vašim, i životima vašim, i slušaćete doista mnoge uvrede od onih kojima je data Knjiga prije vas, a i od mnogobožaca. I ako budete izdržali i Allaha se bojali, pa - tako treba da postupe oni koji su jakom voljom obdareni." (Alu Imran -186.) Iz priče o crnoj ženi možemo izvući sljedeću pouku: nije važno ko si i šta si, ako si na Allahovom dž.š. putu, sigurno ćeš naići na poteškoće jer je Džennet okružen poteškoćama. Ukoliko nam stvari u životu idu lahko i zbog svog vjerovanja nismo izloženi nikakvim

poteškoćama, onda moramo dobro da razmislimo i sebi postavimo pitanje: "Pratim li ja pravi, istinski Islam?" Danas, muslimanke (ponajviše na Zapadu) doživljavaju mnoga iskušenja zbog svog držanja vjerskih propisa, kao npr. islamskog oblačenja, izbjegavanja kontakta sa muškarcima (osim kada je to neizbježno) itd... Iskušenja najteže podnose one sestre koje su se tek opredijelile za Islam, ali kad one snagom svoga imana pobijede svoj strah, prohtijeve svoje duše i ponize prokletog šejtana, onda im i najveća iskušenja predstavljaju sitnice. Divan li je primjer ova crna žena. Ona pati i podnosi teške bolove ali nemože da podnese da oni muškarci koji joj nisu mahrem vide i dijelić njenog tijela prilikom napada, bez obzira što ona u tim momentima ničega nije svjesna! SubhanAllah! Ovim ona pokazuje da posjeduje osobine istinske mu'minke, koja je skromna, stidljiva i mrzi da iko ko joj nije mahram vidi njenu ljepotu ili bilo šta od njena tijela. Ona pokazuje koliko se boji da prekrši Allahove propise i koliko želi da je Allah subhanehu ve te'ala zadovoljan s' njom. Žena muslimanka pokazuje već 1400 godina da iskušenja kroz glad, siromaštvo i bolest - s vjerom u Allaha subhanehu ve te'ala - podnosi ali da nemože da podnese nepokornost Uzvišenom Allahu. Sjetimo se naše sestre koja svoga muža ispraća na posao i govori: "Boj se Uzvišenog Allaha u pogledu našeg izdržavanja, jer glad i žeđ možemo podnositi ali džehennemsku vatru nemožemo".

ISLAMSKI KODEKS PONAŠANJA PREMA DA'IJAMA

Putovao je Ebu Ejub el-Ensari, r.a., iz Medine u Misr da bi sreo čovjeka od kojeg je čuo jedan hadis kojeg nije znao. Imam Ahmed je putovao iz Iraka u Jemen, a zatim u Hidžaz (Mekka, Medina) i druga mjesta da bi učio i sreo se sa ljudima od znanja. Tako je bilo sa Šafijom, Ebu Hanifom, Buharijom i drugima. Da su mogli sami ispravno naučiti zbog čega bi ovi ljudi toliko putovali

Piše Bilal Bosnić

Hvala Allahu koji je osigurao za svako vrijeme dio onih koji nose šerijatsko znanje kojim se razjašnjava istina od zablude. Učeni su strpljivi noseći to znanje sa svim iskušanjima koja dolaze i sa kojim se susreću. Osvježavaju Allahovom knjigom one koji su slijepi pored vida koji posjeduju. Koliko su ranjenika od strane Iblisa oporavili, i odvedenih u zabludu Allahovom dozvolom uputili?! Svjedočim da nema drugog Boga sem Allaha, dž. š., Jednog, Koji nema sudruga i svjedočim da je Muhammed, otac Kasimov, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i Njegov poslanik. Isti je podsticao na znanje, njegovo učenje i veliko uvažavanje onih koji ga nose, neka je još jednom salavat na njega, njegove ashabe i sve one koji ga budu slijedili do Sudnjega dana.

O vjernici, bojte se Allaha istinskom bogobojažnošću i ne umirite osim kao pravi muslimani. (Ali Imran, 102.)

Morao bi svaki vjernik i vjernica imati na umu da je Allah, subhanehu ve te'ala, dao posebno mjesto među

ljudima onim koji su učeni ili su na tom putu, rekavši u Svojoj knjizi: **Reci:** «Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju?» (Ez-Zumer, 9.) Allah će na visoke stepene uzdignuti one među

Imam En-nevevi, rahimehullah, prenosi od pobožnjaka i zahida Ibrahima El-havvasa ove riječi: "Lijek srca se sastoji u pet stvari:

- učenju Kur'ana uz razmišljanje;
- praznom stomaku;
- noćnom namazu;
- skrušenosti u praskozorje;
- druženju s dobrim ljudima"

vama koji vjeruju i kojima je dato znanje. (El-Mudžadele, 11.) Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: «Za učenjaka čini oprost (istigfar) sve što je na nebesima i Zemlji, čak i riba u vodi; razlika (dobrota) učenog nad pobožnim je kao puni mjesec u vedroj noći nad ostalim sazvežđima; učeni su nasljednici Allahovih poslanika, a Allahovi poslanici nisu ostavili dinare i dirheme

nego su ostavili znanje, pa ko ga uzme uzeo je za najčvršću stvar.» (Tirmizi) Mnogo je kur'anskih ajeta koji spominju znanje i nosioce znanja na čelu sa Allahovim poslanicima, a takođe sunnet našeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i mnoga kapitalna dijela iz oblasti islama. Međutim, pored jasnih načela u šerijatskim izvorima i velikih kapitalnih dijela muslimani današnjice kao nikad do sada su potrebni za ovom temom. Kriza autoriteta je epidemija koja je pogodila naš ummet, nažalost, to je sve zbog toga što muslimani ne poznaju svoju vjeru kako je naređeno, a s druge strane misle da znaju i tako često idu iz krajnosti u krajnost. U

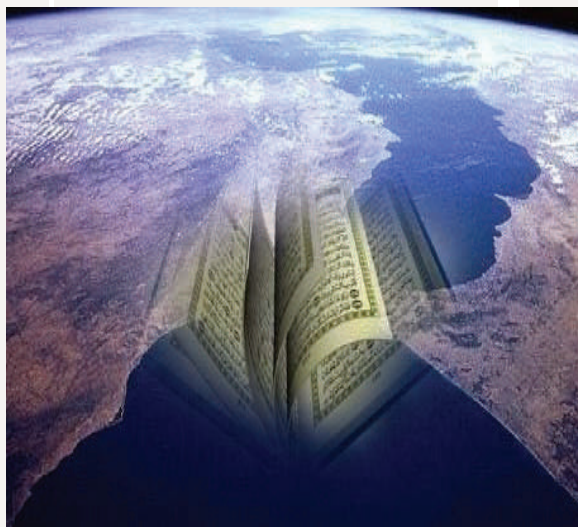
jednom periodu muslimani su cijenili svakog ko se bavi znanjem bez obzira da li je ispravan ili ne, dok je danas na sceni druga krajnost "niko ne valja". Dakle, jedan veoma loš poremećaj u zauzimanju ispravne pozicije spram učenih ljudi. Ne treba zaboraviti da neprijatelji islama će iskoristiti sva raspoloživa sredstva da unesu sumnju i metež među muslimane, da im

Nastavak na sledećoj strani

ukaljaju učenjake, da'ije i autoritete. Muslimani uče još u dječijim godinama da moraju poštovati starije i znati prava učenih ljudi. Ashabi Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, osim onih beduina, iz poštovanja prema Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, nisu ga nikada nazvali po njegovom vlastitom imenu, jer su kodeks ponašanja crpili iz Kur'ana. Zbog nehotičnog podizanja glasova u prisustvu našeg Poslanika dolaze ajeti koji to oštro zabranjuju. Rekao je Uzvišeni: **O vjernici, ne dižite glasove svoje iznad Vjerovjesnikova glasa i ne raspravljajte da ne bi bila poništena vaša djela, a da vi i ne primjetite.** (El-Hudžurat, 2.)

Neki islamski učenjaci tvrde na osnovu hadisa da su učenici nasljednici Allahovih poslanika i analogno prenose ovaj ajet na učene i obične ljude. U pogledu ove problematike sebi i drugima preporučujemo da se bojimo Allaha u pogledu učenih. Ne ogovarajmo učene jer je njihovo meso otrovno, poštujmo ih jer na taj način poštujemo Allahove poslanike. Zadaća učenih je preuzimanje pozicije Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u podučavanju znanja i prenošenja do ljudi. Sarađujte na najljepši način sa njima, uzimajte njihove savjete i od njihova znanja. Ne dozvolite sebi da se udaljite od učenih i da'ija nakon čega je neminovno da vas vrebja neznanje i neznanice koji o znanju i učenim ne znaju ništa. Na žalost ova bolest danas hara u muslimanskom preporodu, pogotovo je to primjetno na Zapadu u kojem se sve gleda kroz prizmu materije, tako da se često narušava ugled i čast onih koji staju ispred muslimana u namazu i drugim obredima. Isto tako, ova bolest je zahvatila rubne dijelove naših krajeva gdje su oni koji se drže vjere stariji po stažu i godinama od studenata i daija koji im se vraćaju nakon studija. Ovo je bez sumnje opasno za naš preporod, našu vjeru i zajednicu muslimana. Prve generacije (selefussalih) su govorili: "Ovo znanje

je vjera pa pogledaj od koga ćeš uzeti sebi vjeru." Od Ebu Umejeta Džemhija, r.a., se prenosi da je čovjek upitao Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, o Sudnjeme danu pa je rekao: *"Od njegovih znakova je troje, a od to troje kada se nezreli ljudi budu bavili znanjem."* (Taberani) U jednom rivajetu se kaže: *"Ljudi će biti na dobru dok im znanje bude dolazilo od učenih i iskusnih u tom znanju, a kada budu znanje uzimali od nezrelih i pokvarenih, biće uništeni."* (Hadis) Muslimani moraju imati na umu da su učenici, u stvari, duhovni doktori bez granica, to jest, specijalisti za duhovne bolesti, pa ko ih bude vrijeđao ili

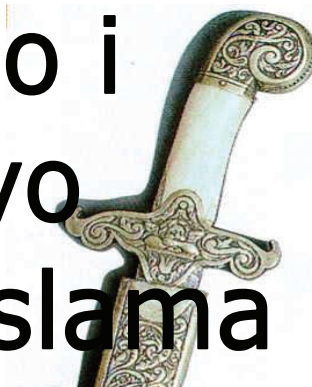
izbjegavao uz obrazloženje da on može sam razumjeti Kuran i sunnet, čitati knjige, pratiti internet ili slušati kasete po ličnom odabiru - takav će otići u pravcu nekih beduina koji su vrijeđali našeg Poslanika i nisu znali da se lijepo ponašaju u njegovom prisustvu a nakon njegove smrti mnogi su se bili odmetnuli od vjere. Ne želimo novokomponovane beduine 21. vijeka već sljedbenike koji će oponašati Ebu Bekra, Omera, Osmana, Aliju, Bilala i druge ugledne i odgojene ashabe koji su naučili od alima iz Mekke i Medine koji se Mustafa, sallallahu alejhi ve sellem, zvao kako se postupao sa alimom i do njegovog dostojanstva drži. Praksa naših poslanika jeste da su dosta puta putovali i na koljenima od drugih učili, što je ostala utemeljena

tradicija kod ashaba, tabiina i svih učenih u ovome ummetu. Putovao je Ebu Ejub el-Ensari, r.a., iz Medine u Misr da bi sreo čovjeka od kojeg je čuo jedan hadis kojeg nije znao. Imam Ahmed je putovao iz Iraka u Jemen, a zatim u Hidžaz (Mekka, Medina) i druga mjesta da bi učio i sreo se sa ljudima od znanja. Tako je bilo sa Šafijom, Ebu Hanifom, Buharijom i drugima. Da su mogli sami ispravno naučiti zbog čega bi ovi ljudi toliko putovali? Pitam te, dragi brate, kada se razboliš ideš li direktno u apoteku po bilo koji lijek ili je neophodno otići prvo doktoru da bi propisao odgovarajući lijek. Ovo je sve zbog toga da ne bi, ne dao Allah, uzeo pogrešan lijek pa se sam uhelaćio. Tako je i sa znanjem, da bi ostao na pravom putu ideš specijalisti u šerijatskom znanju kako bi bio podučen kako da se ponašaš i učiš, s druge strane da ne zalutaš ili ne otvoriš vrata sumnji (šubuhata) oko din-islama. Dok mi rješavamo status učenih i kako se ponašati prema njima, naš Gospodar potkuplja učene i tako se smanjuje znanje među ljudima. Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *«Allah neće uzdići korisno znanje čupajući ga iz ljudskih prsa nego će nestajati učenih, pa kada nestane učenog ljudi će uzeti vode neznanja, biće upitani pa će odgovarati bez znanja, zalutaće i druge u zabludu odvoditi.»* (Buhari) Molimo Allaha, dž.š., za sve nas da nam da korisnog znanja i lijep kodeks ponašanja spram učenih i onih koji su na tom putu, dobrih djela i ustrajnost na din-islam.

„Allah je vjernike milošću Svojom obasuo kad im je jednog između njih kao poslanika poslao, da im riječi Njegove kazuje, da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi.“ (Ali Imran, 164.)

Naša zadnja dova je: Hvala Allahu Gospodaru svih svjetova.

Hamzino i Omerovo primanje islama

Hamza im reče: "Šta vam je?" Rekoše: "Omer!" On reče: "Pa šta je, ako je Omer!? Otvorite mu vrata!!! Ako je došao s dobrim namjerama dočekat ćemo ga, a ako je sa zlim, ubićemo ga njegovom sabljom"

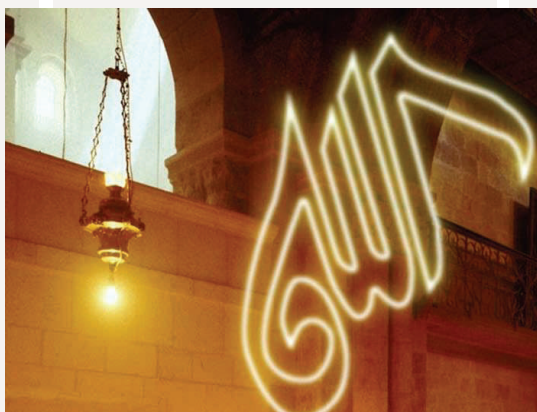
Safijjurr Rahman El- Mubarekfuri

Kada su Kurejšije vidjele da Resulullah, a.s, ne namjerava odustati od svoje misije i da nastavlja raditi na tumačenju i širenju Islama, te da je Ebu Talib odbio da ga ostavi na cjedilu, i da je spreman i s njima da se razide i zavadi ako treba, odlučio je da ponovo odu kod njega. Povedoše sa sobom Ammaret ibn Velid ibn El-Mugiru. Kad dođoše, rekoše: "Ebu Talibe, ovaj mladić (Ammaret) je najnapredniji i najljepši kurejšijski mladić, darujemo ga tebi! Uzmi ga i koristi njegovu pamet i snagu, neka bude ko tvoj sin, a predaj nam svoga bratića, koji se odmetnu od vjere tvoje i tvojih očeva, i od vjere tvoga naroda. Mi hoćemo da ga ubijemo. Dajemo ti čovjeka za čovjeka, glavu za glavu." Ebu Talib odgovori: "Tako mi Boga, niko ne bi mogao smisliti nešto ovako kao vi. Loše je to, na šta me navraćate! Dajete mi svoje dijete da vam ga ja hranim, a vi moje da ubijete! Nikada, tako mi Boga, nikada se to neće dogoditi."

Hamzin prelazak na islam

Iz dana u dan su se smjenjivali pokušaji od strane kurejšija, da zaustave Allahovog Poslanika s.a.v.s. u njegovom širenju islama. Sve metode su korištene, a najviše kroz silu. U

tako teško vrijeme, dok su oblaci tmine rasipali svoju zlu ćud, zasija jedan tračak svjetlosti koji

obradova ugrožene i osvijetli im put. Bio je to Hamzin prelazak na Islam. Hamza sin Abdul-Muttalibov, r.a. postade musliman krajem šeste godine poslanstva. Većina historičara smatra da je to bilo u mjesecu zil-hidždžetu. Svakako je postajao neki povod ovom svijetlom događaju. Naime, Ebu Džehl prođe jedanput pokraj Resulullaha, a.s, na Saffi, pa ga usput napade i ružnih riječi mu nagovori. Resulullah, a.s, mu ništa ne odgovori. Ebu Džehl ga udari kamenom u glavu i krv mu poteče. Ebu Džehl se okrenu i ode na sjedeljku s Kurejšijama kod Kabe i sjede među njih. Na Saffi je stajala robinja Abdullaha ibn

Džed'ana i vidjela šta se desilo. U tom se pomoli Hamza iz lova, noseći svoj luk. Ona mu ispriča šta je uradio Ebu Džehl. Hamza se rasrdi - a bio je najugledniji i najhrabriji mladić kurejšija - pa krenu trčeći. Nigdje se nije zaustavljao dok ne dođe do Ebu Džehla. Tu u mesdžidu Kabe, stade više njegove glave i viknu: "O neotesani, ti vrijeđaš i napadaš moga bratića, a ja sam vjere kao i on!" Zatim ga udari lukom preko lica strašnim udarcem, te mu načini mu ožiljak. Ljudi iz porodice Benu Mahzum stadoše na stranu Ebu Džehla, a iz porodice Benu Hašim, na stranu Hamze. Ebu Džehl reče: "Ostavite Ebu Ammara - Hamzu, ja sam ružno napao njegovog bratića." Hamzin Islam je, u prvom momentu, bio iz inata. Bio je čovjek koji nije mogao trpiti više nepravdu i stoga je reagovao tako žestoko. Međutim, Allah, dž.š, mu odmah prosvijetli dušu i razum, pa se čvrsto prihvati vjere, a muslimani stekoše druga s kojim su se veoma ponosili.

Omerov prelazak na islam

Malo kasnije, još jedan svjetlosni zrak pridonese rasturanju tmine. Bio je to još veći i sjajniji bljesak poput munje u

Nastavak na sledećoj strani

olujnoj noći, ali se ne ugasi brzo kao munja, nego nastavi sjati i obasjavati svoju sredinu. Ta druga svjetlost, bio je Omer u Islamu. Omer ibn El-Hattab, primi Islam u zilhidsu šestu godinu po poslanstvu, samo tri dana nakon Hamzinog Islama. Resulullah, a.s., je već molio Allaha, dž.š., da Omer primi Islam. *Tirmizija prenosi od ibni Omera, hadis koji je ubrojao u sahih, a također ga je objavio Taberanija od Ibn Mes'uda i Enesa da je Resulullah,*

a.s., rekao: "Moj Allahu, pomozmi Islam s jednim od dvojice, koji ti je draži: s Omer ibn Hattabom ili Ebu Džehlom ibn Hišamom." Omer, r.a., krenuo je jedne noći, da se provede van kuće. Došao je u harem Kabe i ušao, te zatekao Resulullaha, a.s., na namazu. Učio je s početka sure "El-Hakkah", Omer je stao i slušao. Dopalo mu se

učenje Kur'ana. On priča: "Rekoh u sebi - ovo je tako mi Boga pjesnik, kao što su rekli kurejševici. Zatim čuh riječi: "Kur'an je, doista, govor objavljen plemenitom Poslaniku, a nije govor nikakva pjesnika - kako vi malo razmišljate!" (Al-Haqqa, 40,41), onda pomislih: "On je prorok.", i čuh riječi: "I nisu riječi nikakva proroka - kako vi malo razmišljate." (Al-Haqqa, 42), zatim Omer, r.a., reče: "Tada Islam uđe u moje srce." To su bile prve sjemenke Islama koje se zasadiše u njegovo srce, ali je ostao još neko vrijeme marljiv i neumoran u svojim djelatnostima protiv Islama.

Omerov pokušaj da ubije Poslanika sallallahu alejhi ve sellem

U Omerovo žestoko neprijateljstvo ubrajamo njegovu odluku da ubije Resulullaha, a.s. To se desilo jednog dana, kada izađe opasan britkom sabljom, da namjeru sprovede u djelo. U putu ga sreće Nujam ibn Abdullah el-Adevij, pa reče:

„Tvoja sestra i tvoj zet su promijenili vjeru i ostavili vjeru kojoj ti pripadaš." Omer, sav uzrujan, krenu njihovoj kući. Kad dođe kod njih, zateče Habbab ibn El-Ereta. U rukama je imao list Kur'ana na kome je bilo napisano "Ta-ha." On je tu suru čitao njima dvoma, Habbab je često dolazio kod njih i čitao im Kur'an, pa kada ču Omerov glas, povuče se dublje u kuću, a Fatima Omerova sestra - sakri hartiju (list

nečist, a ovo ne uzimaju u ruke; osim čisti, ustani i operi se, a zatim uzmi Kur'an." Kada to uradi prouči: "U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!" pa reče: "Imena lijepa i čista (misleći na bismilu), i počne čitati "Ta ha" dok ne dođe do ajeta: "Ja sam, uistinu, Allah, drugog Boga, osim Mene, nema, zato se samo Meni klanjaj i molitvu obavljaj - da bih ti uvijek na umu bio!" (Ta-ha:14). Omer zastade i

reče: "Divnog li govora, nema ljepših riječi od ovih! Odvedite me Muhammedu." Omer uze svoju sablju, opasa je oko sebe, pa krenu Muhammedovoj, a.s., kući. Zakuca na vrata. Iz kuće proviri čovjek, pa ugleda Omera opasana sabljom, vrati se unutra i obavijesti Muhammeda, a.s., a prisutni u kući se uznemiriše. Hamza im reče: "Šta vam je?" Rekoše: "Omer!" On reče: "Pa šta je,

papira). Kada Omer uđe kod njih reče: "Kakve su ono riječi što ih čuh kada sam dolazio?" Oni odgovoriše: "Ništa, osim što smo nas dvoje razgovarali." On reče: "A da niste vas dvoje promijenili vjeru?" Zet mu na to reče: "Omere, šta misliš o tome, da je istina na strani druge vjere, a ne tvoje?" Omer skoči put njega i žestoko ga udari. Njegova sestra priskoči i otrgnu ga od svog muža, a on je odgurnu rukom u lice, tako da joj krv poteče - u predaji Ibn Ishaka stoji da ju je ošamario i od udara joj ranu na licu napravio - pa mu ona srdito reče: "O Omere, ako je druga vjera prava, a tvoja kriva, onda, svjedočim da nema drugog Boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Allahov Poslanik. Kada Omer vidje šta je sestri napravio, zažali gledajući kako joj krv curi niz lice, pa se pokaja, poštediti im život i reče: "Dajte mi tajlist papira koji imate, da ga pročitam." Sestra mu reče: "Ti si

ako je Omer? Otvorite mu vrata! Ako je došao s dobrim namjerama dočekat ćemo ga, a ako je sa zlim, ubićemo ga njegovom sabljom." U kući je sjedio Resulullah i primao Objavu od Allaha, dž.š. On izađe i zateče Omera u sobi. Prihvati mu ogrtač i sablju, zatim ga čvrsto privuče i reče: "Jesi li spreman Omere, da Allah skine s tebe nevolju u kojoj se nalaziš? O moj Allahu! Ovo je Omer ibn El-Hattab, moj Allahu, pomozmi i proslavi Islam s Omerom ibn El-Hattabom. Omer r.a. reče: "Svjedočim da nema drugog Boga, osim Allaha i da si ti Allahov Poslanik. Omer primi Islam, a prisutni zaučiše tekbir, da su čuli mušrici u mesdždu. Omer ibn El-Hattab je bio takve smjelosti kakva se rijetko može naći. Njegovo primanje Islama izazva kod mušrika bolan krik zbog novog poraza.

VELIKI GRIJESI

I. DIO

Iz tog razloga ne postoje norme razlikovanja, kako bi se svaki vjernik pojedinačno trudio da se kloni svih zabrana sa namjerom i nadajući se da se kloni velikih grijeha. Ova mudrost se može uporediti sa noći Lejletul-Kadra

Piše Esad Mahmutović, Fakultet islamskih nauka, Kuwait

Kaže Allah subhanehu ve te'ala: "Ako se budete klonili velikih grijeha, onih koji su vam zabranjeni, Mi ćemo preći preko manjih ispada vaših i uvešćemo vas u divno mjesto." (En-Nisa, 31) I kaže Uzvišeni: "Sve što vam je dato samo je uživanje u životu na ovom svijetu, a ono što je u Allaha bolje je i trajnije je za one koji vjeruju i u Gospodara svoga se uzdaju, za one koji se klone velikih grijeha i razvrata ..." (Es-Sura, 36-37) I kaže Uzvišeni: "Allahovo je sve što je na nebesima i na zemlji, da bi prema onome kako su radili, kaznio one koji rade zlo a najljepšom nagradom nagradio one koji čine dobro, one koji se klone velikih grijeha." (En-Nedzm, 31-320)

Rekao je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Pet dnevnih namaza, džuma do džume, ramazan do ramazana brišu ono što je između njih (od grijeha) ako se čovjek bude klonio velikih grijeha." (Muslim, Ahmed, Tirmizi od Ebu Hurejre) Allah s.w.t. spomenuo je u Svojoj Knjizi i obećao da će oprostiti onima koji se budu klonuli velikih grijeha i da će ih uvesti u džennet. Također Poslanik s.a.v.s. u sunnetu je upozorio na velike grijehe i spomenuo da ako ih se čovjek bude klonio biće mu oprosteni mali grijesi. Odatle proizilazi obaveza muslimana da upozna velike grijehe kako bi ih se klonio, i bio spašen od kazne koju je

Allah pripremio njihovim počiniocima, pogotovo u ovom vremenu kada su se ti grijesi proširili kao i oni koji pozivaju u njih na svakom mjestu i na svaki mogući način odvrćajući tako ljude od Allahove vjere. Odatle dolazi važnost govora i pisanja o ovoj temi.

Kako prepoznati velike grijehe?

Razišli su se islamski učenjaci oko definicije velikih grijeha kao i oko normi po kojima se oni mogu prepoznati. Prenosi kadija Ebu Ja'la od Imama Ahmeda da je rekao u definiciji velikih grijeha da je to "svaki grijeh za koji je Allah odredio šeriatsku kaznu na dunjaluku ili obećao vatru na ahiretu". (Mevsuat El-Fikhijje, str. 150) Kaže Ibn Salah: Postoje znakovi (norme) velikih grijeha, od njih su propisanost šeriatske kazne, opomena džehennemom, opisivanje njegovog počinioca fasikom (velikim griješnikom) te njegovo proklinjanje... (Fethul-Bari, 10/150) Drugi dio islamskih učenjaka je zanimkao da postoje norme pomoću kojih se veliki grijeh može razlikovati od malog grijeha uz obrazloženje da kada bi robovi to znali mali grijesi bi postali ništavni tj. zanemarivi. Iz tog razloga ne postoje norme razlikovanja, kako bi se svaki vjernik pojedinačno trudio da se kloni svih zabrana sa namjerom i nadajući se da se kloni velikih grijeha. Ova mudrost se može uporediti sa noći Lejletul-Kadra koja

se nalazi u 10 noći ramazana, kako bi je robovi tražili u svim tim noćima a ne samo u jednoj od njih, zelevći nagradu propisanu u toj noći. S druge strane u nepostojanju normi razlikovanja između malih i velikih grijeha postoji i odgojna strana a ona je da vjernik nipošto ne gleda u veličinu grijeha, da li je on mali ili veliki, već gleda u veličinu Onoga prema kome griješi, a to je Allah subhanehu ve te'ala.

Brojnost velikih grijeha

Ovo je također mes'ela oko koje su se islamski učenjaci razišli. Većina islamskih učenjaka je mišljenja da je ono što je došlo u predajama o brojnosti velikih grijeha nipošto neznači njihovo ograničavanje dotičnim brojem. Drugi su pak mišljenja da su oni ipak ograničeni ali su se razišli u njihovoj brojnosti: □ prenosi se od Ibn Mes'uda da ih je tri; □ prenosi se od Abdullaha Ibn Amra Ibn El-Asa da ih je četiri na osnovu hadisa: "Veliki grijesi su širk, neposlušnost roditeljima, ubistvo i krivokletstvo." (Buhari) □ prenosi se od Ebu Hurejre da ih je sedam na osnovu hadisa: "Klonite se sedam ubitačnih grijeha..." (Buhari, Muslim) Ovo je također mišljenje Alije i Ata'a. □ prenosi se od Ibn Abbasa da ih je sedamdeset. Rečeno mu je: "Velikih grijeha je sedam", **Nastavak na sledećoj strani**

pa je odgovorio: "Oni su blizi broju *sedamdeset*", a u drugoj predaji stoji da je rekao sedam stotina. (Taberani) □ drugi su rekli i više od toga a Allah najbolje zna njihov tačan broj.

Da li se veliki grijesi razlikuju jedni od drugih?

Veliki grijesi se razlikuju jedni od drugih s obzirom na štetu koju za sobom povlači dotični grijeh. Najveći od njih jeste širk kojeg je Poslanik s.a.v.s. nazvao najvećim grijehom. Kao što je nazvao najvećim grijesima neposlušnost roditeljima, lažno svjedočenje itd.

Da li je počinio velikog grijeha kafir?

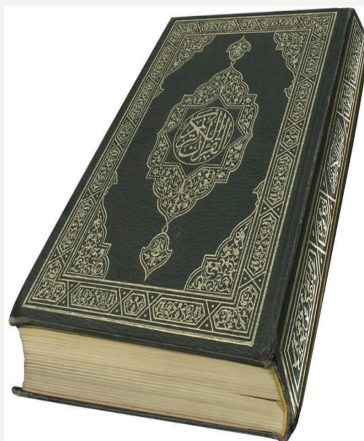
Stav ehli sunneta vel džema'ta jeste da veliki grijesi ne izvode iz islama, izuzev počinio velikog širka te djela koja izvode iz vjere. Međutim počinio velikog grijeha kao što je blud, pijenje alkohola, lažno svjedočenje, potvaranje itd. ne izlazi iz imana ali utiču na njegovo smanjenje kako i glasi seriatsko pravilo: "Iman se povećava sa pokornošću a smanjuje sa nepokornošću tj. grijesima." Također onaj ko umre od vjernika ne pokajavši se za velike grijehe neće biti vječno u vatri na ahiretu, već je on pod voljom Allaha s.w.t., ako želi oprostite mu, a ako ne kazniće ga a zatim ga uvesti u džennet. Na to upućuju riječi Allaha s.w.t.: "Allah neće oprostiti da Mu se čini širk a oprostite manje grijehe kome On bude htio." (En-Nisa', 116) I kaže Poslanik s.a.v.s.: "Moj šefa'at je za počinioce velikih grijeha." (Tirmizi, hasen sahih) Postoji još puno dokaza u prilog ovome. Ovo vjerovanje je suprotno onome što zastupaju haridžije a to je da počinio velikog grijeha izlazi iz vjere tj. postaje kafir i biće vječno u vatri, kao što je u suprotnosti vjerovanju murdžija koji tvrde da djelo ne utiče na iman, ne povećava se pokornošću niti smanjuje grijesima. Svakako da su ova dva mišljenja u suprotnosti Kur'ana i sunneta i da je istina ono na čemu je ehli sunnet vel džema'at.

ODGOJ DUŠE KUR'ANOM I SUNNETOM

...mnogi danas Kur'an čuvaju u vitrinama zamotan u peškirima, koji se samo ponekad uz ramazan izvadi i pročita nešto od prevoda ili kad je neka žalost. Mnogi danas Kur'ana poslušaju samo kada odu kod nekog na dženzazu...

Piše Abu Ahmed Dašan

Knjiga koja odgaja duše muslimana je Kur'an, po kojoj moramo biti odgojeni i ponijeti teret tj. emanet vjere i ispravno je dostaviti našoj djeci i generacijama koje dolaze. Jer ako to ne uradimo, oni će nas proklinjati a mi

ćemo iskusiti kaznu i na ovom i na onom svijetu. Mnogi muslimani kažu: "Ja klanjam, obavljam obavezu koju Allah subhanehu ve te'ala zahtjeva od mene i to je dosta jer ja neznam šta i kako uraditi više." Ne dragi brate i cijenjena sestro, to nije tako jer danas mnogi uče Kur'an kako bi ga lijepo učili na namazu, mnogi danas Kur'an čuvaju u vitrinama zamotan u peškirima, koji se samo ponekad uz ramazan izvadi i pročita nešto od prevoda ili kad je neka žalost. Mnogi danas Kur'ana poslušaju samo kada odu kod nekog na dženzazu, mnogi danas

prouče samo jednom godišnje Ja-sin ili Fatihu svojim umrlim i misle da je Kur'an namjenjen mrtvim! Ne, on je namjenjen živim a ne mrtvim i kada pogledaju današnje stanje kažu: "Pa zašto su muslimani ovako poniženi?" ili kada ga kakvo zlo zadesi kaže: "Zašto baš mene Allahu?", a to je zato muslimanu što si Knjigu koja je svjetlo i koje će te osvijetliti po mraku, koja će te naučiti da voliš i poštuješ svog babu i svoju mamu, koja će te naučiti da bratu muslimanu želiš što želiš i sebi, koja će te naučiti i da pozivaš u dobro a odvraćáš od zla, što si je ostavio i zanemario. Zamotao si je u peškir i stavio u vitrinu, Knjigu koju nečitaš i iz koje neizvlačis znanje i pouke, zato je moj brate i cijenjena sestro današnje stanje muslimana ovako kakvo je. Kaže Uzvišeni Allah subhanehu ve te'ala: „U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noći i dana su, zaista, znamenja za razumom obdarene, za one koje i stojeći i sjedeći i ležeći Allaha spominju i o stvaranju nebesa i Zemlje razmišljaju. "Gospodaru naš, Ti nisi ovo uzalud stvorio; hvaljen Ti budi i sačuvaj nas patnje u vatri!“ (Ali 'Imran, 190-191)

Iz ovog ajeta vidimo kakvi mi to treba da budemo, kako treba da razmišljamo o Allahu subhanehu ve te'ala i Njegovim ajetima, da ih naučimo tj. memorišemo,

razmišljamo o njima, izvlačimo pouke, da priznajemo Allaha subhanehu ve te'ala za Stvoritelja nebesa i Zemlje, da mu se obraćamo i od Njega pomoć i uputu tražimo i stojeći i sjedeći i ležeći, da razmišljamo da naš svaki pokret nije uzalud stvoren i da sve ima svoj cilj a što je najbitnije da ćemo za sve naše postupke stati pred Uzvišenog i račun mu polagati. Draga braćo i poštovane sestre, zar samo ova pomisao netreba da nas zaplaši pa da se upitamo šta smo mi to pripremili za Sudnji Dan, a znamo da nam melek smrti može dušu uzeti u svakom momentu, jer on neide po redu niti po stariniveć po odredbi Allaha subhanehu ve te'ala, zar da se ne upitamao da mi nismo možda sledeći. Svi oni razumom obdareni trebaju dobro da razmisle i sagledaju svoje stanje, gdje su, šta rade, koliko rade za islam i za ummet, koliko se druže sa Kur'anom i vladaju se po njemu. Allah subhanehu ve te'ala nas spominje i kaže u Kur'anu "... vi ste najbolji ummet koji se do sad pojavio na zemlji ...", upitajmo se jesmo li mi taj ummet, a znamo da su to oni koji slijede Kur'an i Sunnet, koji odvrćaju od zla i pozivaju u dobro i vjeruju u Allaha. Ovo nam govori da nas je Allah subhanehu ve te'ala zadužio jasnom zadaćom i poslao nam Poslanika sallallahu alejhi ve

sellem da nas odgoji za Kur'anskom trpezom kako bi nas pripremio za zadatak koji se zove DA'VA; širenje Allahaove subhanehu ve te'ala vjere islama, izvođenjem ljudi iz zablude u istinu, izvođenjem ljudi iz robovanja ljudi u robovanje Allaha subhanehu ve te'ala Jednom i Jedinom Gospodaru svega što postoji. Ako se osvrnemo na ispravne generacija ashaba r.a. i sagledamo njihove uspjehe i da'vu koju su odradili, vidjećemo da je rezultat uspjeha to što su svoju snagu crpili iz Kur'ana i Sunneta, i postigli su ono što

nikada niko nije, niti će do Sudnjeg Dana.

Zato draga braćo i cijenjene sestre uzmimo Kur'an i Sunnet kao cilj i kao uputu, za vodilju ka boljem sutra za sve muslimane, ka boljem odgoju naših duša i naše djece. Uzmimo Kur'anske ajete i hadise Poslanika sallallahu aleh ve sellem i pretočimo ih u praksu našeg života, jer naš odgoj i odgoj naših duša je u tome. Nije samo dovoljno iščitavanje Kur'ana već i razmišljanje o njegovim ajetima i našem Stvoritelju koji nam ga je objavio, a kao pečat svemu ovom je sprovođenje ajeta tj.

***Ibn Mes'ud radijallahu anhu
prenosi da je Allahov Poslanik,
sallallahu alejhi ve sellem,
rekao: "Ko prouči jedan harf—
slovo iz Allahove Knjige
(Kur'ana), imat će nagradu, a
nagrada se desetorostruko
uvećava. Ja ne kažem da je
'Elif—Lam—Mim' jedan harf,
nego 'Elif' je harf 'Lam' je harf I
'Mim' je harf
(Tirmizi: hasen sahih)***

naredbi od Allaha subhanehu ve te'ala u djela, odnosno u praksu. Sjetimo se Kemala Ataturka, Allah subhanehu ve te'ala ga prokleo, koji sa ciljem srušio Hilafet i pokušao da ugasi svjetlo islama, kada je uzeo Kur'an, iscijepio ga i bacio pod svoje noge, zatim je otkrio ženu skinivši joj hidžab i bacivši ga pod noge! Dok ga je gazio govorio je: „Ovoga više nema!“, te i dan danas su njegovi sljedbenici protiv hidžaba. Sa ovim ružnom činom Ataturka, podsjeti prvo samog sebe, pa zatim i vas, i rekoh da je on to uradio sa ciljem. Tako mi Allaha subhanehu ve te'ala, to

je on uradio sa ciljem da se umili kafirima i zapadnim državama, kako bi napredovali!? Ja vas pitam u ime Allaha subhanehu ve te'ala; ostavio je ili ostavili su islam da bi napredovali, a u čemu i kako? Gdje je taj avion kojeg s napravili muslimani a ostavili su islam da bi napredovali, gdje je taj kompjuter koji su napravili a ostavili su islam da bi napredovali, gdje je taj brod, auto, mašina ili bilo šta drugo u čemu su napredovali a ostavili su Kur'an i Sunnet kako bi napredovali? Dok su se držali Kur'ana i Sunneta, i po njemu se vladali, bili su i u Španiji i pod Bečom i bili su najjača sila na svijetu, osvajali su srca istinom i svjetlom Kur'ana i Sunneta, a gdje smo to sad SubhanAllah.

Draga braćo i cijenjene sestre, to je greška, jer samo Kur'an i Sunnet ako ih izučavamo i vladamo se po njima obećavaju blagostanje, daju pravo muslimanu koja nema kafir u kafirskim državama, štiti ženu i njena prava, pomaže siročad i siromašne, zabranjuje nepravdu, blud, omalovažavanje i druge sorte kufra.

Allah subhanehu ve te'ala kaže: "ko okrene glavu od knjige moje teškim životom će živjeti" pa zato vidimo današnje stanje muslimana u kojem se nalazimo. Zato draga braćo i cijenjene sestre uhvatimo se čvrsto ovog užete koji se zove Kur'an i Sunnet i odgojimo naše duše i proučavajmo ih, vladajmo se po njima jer je to uspjeh i Allah subhanehu ve te'ala je jedino zadovoljan time.

Molim Allaha subhanehu ve te'ala da se smiluje i vama i meni i da ovih nekoliko nasihata budu od koristi i meni i vama, i da nas Allah subhanehu ve te'ala uvede u Džennet, amin.

UDRUŽENJE MUSLIMANA SJEVERNE AMERIKE - U.M.S.A. U NEW YORKU

Tadašnje džematlije tog centra ulažu imetak, trud i rad, i kupuju kuću od dva-tri stana, i pretvarju je u svoj islamski centar. Taj je centar za vrijeme agresije na BiH odradio jako puno na polju islamske da'we, kao i na pomoći napaćenom narodu Bosne i Hercegovine i Sandžaka

Piše Hasan H. Tahirović

Neka je hvaljen Uzvišeni Allah, koji je iz svoje milosti podario da se u New Yorku muslimani sa prostora Balkana organizuju u radu za Njegovu subhanehu we te'ala vjeru, te da omoguće prostorije, gdje će se On subhanehu we te'ala veličati, gdje će se naši najmlađi podučavati, gdje ćemo rješavati naše probleme kao i okupljati se na hajru.

Grad New York, prema statistici od 1990., ima sedam i po miliona stanovnika, raspoređen je u 5 opština: Bronx, Brooklyn, Manhattan, Queens i Staten Island. Pretpostavlja se da u tih 5 opština živi oko 30-40 hiljada Bošnjaka. New York ima površinu oko 307 kvadratnih milja (1 milja je 1,6km). Povezan je sa 57 mostova, 230 milja šina lokalnih vozova i oko 6,400 milja puteva. Prema nekim procjenama, grad ima skoro milion muslimana, preko 500 džamija i vjerovatno jos toliko manjih zakupljenih prostora, musala,

gdje se obavlja svakodnevni namaz. New York ima desetak cjelodnevnih islamskih osnovnih škola i dvije islamske srednje škole sa oko 600 učenika. Ovi statistički podaci su najbolji pokazatelj da su potrebe za

kao i populaciju. Da bi ova slika bila potpuna treba spomenuti i to da je New York grad doseljenika, tako da je stvaran broj onih koji svakodnevno bivaju u gradu sigurno i duplo veći. Ako pogledamo historiju muslimanske

populacije sa prostora Balkana i njen rad na uvezivanju i izgradnji prostora za potrebe vjernika, vidjećemo da je okupljanje u New Yorku počelo ranih devedesetih, što je kulminiralo kupovinom i renoviranjem islamskog centra koji sada nosi naziv: **Islamska zajednica i kulturni centar Plav-Gusinje u New York-u**, a nalazi se u Astoriji, Queens-u. Ovaj centar uglavnom okuplja populaciju muslimana iz gradova Plava i Gusinja, koji su i prvi doseljenici u većem broju ovdje, pa su i najbolje orgnizovani. Oni su ovdje počeli stizati još prije 30-tak godina, a uskoro za njima i ljudi iz ostalih djelova Sandžaka kao i nešto

islamskim centrima i te kako velike s obzirom na veliku prostornu udaljenost

manji broj iz Bosne. Ratna agresija na Bosnu i među ovim muslimanima budi osjećaje vjerskog i nacionalnog zajedništva, što je bila dobra podloga za još veće i čvršće zajedničko okupljanje i uvezivanje.

Tadašnje džematlije tog centra ulažu imetak, trud i rad, i kupuju kuću od dva-tri stana, i pretvarju je u svoj islamski centar. Taj je centar za vrijeme agresije na BiH odradio jako puno na polju islamske da'we, kao i na pomoći napaćenom narodu Bosne i Hercegovine i Sandžaka. Kako prolazi vrijeme, pristižu izbjeglice bošnjaci iz svih djelova Bosne, Sandžaka i drugih Evropskih država. Uzima se pod zakup i drugi centar, nedaleko od prvog, da bi podmirio sve veće potrebe, ovoga puta muslimana koji su

sa teritorije Bosne. I pored truda i rada dva-tri imama, taj centar ne zaživljava sa radom u periodu 97./98. godine. Džemat ostaje bez prostora, da bi se ponovo tek nedavno, prije dvije-tri godine aktivirao nedaleko od prvog centra. Ko je i zašto tako odlučio, da dva islamska centra budu praktično jedan do drugog, je zaista pitanje, ali mi nažalost nemamo odgovor. Drugi po redu centar, muslimana iz Bosne nosi naziv: "**Bosansko-Hercegovacki Islamski Centar - New York**" i nalazi se takođe u Astoriji, Queens-u. Puno je razloga za današnju podvojenost muslimana, ali možda najčešći je insistiranje na običajima i tradiciji mjesta odakle dolazimo. Neke tradicije su se među naš narod uvukle još za vrijeme komunizma, kao što je na primjer miješanje žena sa muškarcima, pravljenje nekakvih svećanih praznika uz muziku i igru i slično. Pošto se sve to pokušava ugurati pod kišobran Islama, u takvim situacijama neizbježno dođe da se svako selo zalaže za svoju tradiciju koju želi da proturi, i u sljedećem koraku dođe do nesporazuma i odvajanja. U

međuvremenu, dio muslimana sa naših prostora u Brooklynu, donosi odluku da otvore islamski centar koji će služiti njihovim vjerskim potrebama. Udaljenost Brooklyna od predhodna

Unutrašnjost Islamskog Centra

dva centra u Astoriji (20-ak milja), nije nimalo zanemarljiva u New Yorku, jer automobilom ponekad treba sahat-dva, da bi se tolika udaljenost prešla. Islamski Centar je površine od oko 700 kvadratnih stopa u djelu koji je predviđen za muškarce, i 400 kvadratni stopa u djelu za žene. Tu je također kuhinja, kupatilo i novo napravljena abdestana, kao i prostor za studio i da'wetske materijale. Radosna vijest je i da se vode pregovori da se ta kuća otkupi kao mjesto za džamiju, sa cijenom od 650 hiljada dolara. Poznavajući ovdašnje džematlije, za očekivati je da se taj objekat uskoro i otkupi, inša-Allah. Kako smo obavješteni od odgovornih iz ovog islamskog centra, u njihovom džematu su uglavnom vjernici iz Bosne, Sandžaka i Kosova. Pored dnevnih namaza i džume, organizuju se halke Kur'ana, hadisa i tefsira. Organizovana je vjeronauka za najmlađe i redovito se organizuju predavanja na različite islamske teme! U mjesecu Ramazanu je posebno aktivno zbog zajedničkih iftara i teravijah namaza!.

Novo-otvoreni centar nosi naziv : "**Islamski Centar Tewhid**" i uredno je registrovan kod ovdašnjih vasti kao: "**Udruženje Muslimana Sjeverne Amerike u New Yorku**", a nalazi se na uglu 83. street-a i 17-ste avenue u predgrađu Bay Ridge na adresi: 8222 17. Avenue, Brooklyn NY.

U.M.S.A. je ovo mjesto organizovala tako gdje se nastoji praktikovati Islam bez primjesa takozvanih naših tradicija, koje su izvan naše veličanstvene vjere Islama, ma odakle te tradicije dolazile. I ovdje se propagira Islam, prije svega svojim ličnim primjerom, kako bi pokazali drugima svu ljepotu, vrijednost, snagu i život u Islamu. Molimo Allaha dželle šenuhu da

nam olakša i da muslimani u Brooklynu kao i u Queensu, svojim hairli radom budu na hizmetu Islamu i svim ostalim muslimanima! Molimo Allaha Uzvišenog da učvrsti i ujedini muslimane na jasnim temeljima Islama ma gdje oni živili i radili. Na kraju da se svi podsjetimo Kura'nskog ajeta poslatog čovječanstvu: "**...a naređeno im je da se samo Allahu klanjaju, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru ispovijedaju, i da molitvu obavljaju, i da milostinju udjeljuju; a to je - ispravna vjera...**" (Al-Bayyina)

I OGLASI LJUDIMA HADŽDŽ

Potvrđeno je od Omera r.a., da je rekao: "Nek umre kao Jevrej ili kao Kršćanin!" - ponovio je to tri puta - "čovjek koji umre, a ne obavi hadždž, a imao je mogućnosti, te odbio da ga obavi"

Na naredbu hadždža, kao petog islamskog šarta, Uzvišeni Stvoritelj je ukazao sljedećim riječima: "...Hodočastiti Hram dužan je, Allaha radi, svaki onaj koji je u mogućnosti; a onaj koji neće da vjeruje - pa, zaista, Allah nije ovisan ni o kome." (Alu-Imran 97) Prenosi se da je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem rekao: "O ljudi, Allah vam je propisao hadždž, pa ga obavite..." (Muslim) Dužnost hadždža je potvrđena Kur'anom, sunnetom i idžma'om, tako da osoba koja negira obavezu hadždža, kao stroge dužnosti (farza) smatra se nevjernikom. Onaj ko potvrđuje da je hadždž farz, ali ga zanemari, njegovo vjerovanje je u velikoj opasnosti. Pa kako vjernik koji ima imetak i koji je tjelesno sposoban da obavi hadždž, može da škrtari kada je u pitanju ova dužnost, a da svoj imetak troši u zadovoljavanju svojih strasti!? Kako može da se umara u dunjalučkim poslovima, a izbjegava "umor" na hadždžu?

Onima koji odbijaju hadždž

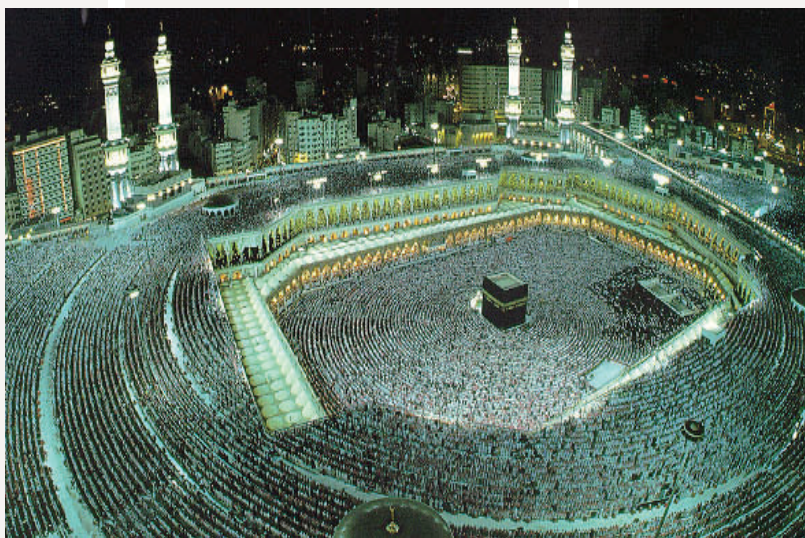
Potvrđeno je od Omera r.a., da je rekao: "Nek umre kao Jevrej ili kao Kršćanin!" - ponovio je to tri puta - "čovjek koji umre, a ne obavi hadždž, a

imao je mogućnosti, te odbio da ga obavi." (El-Bejheki)

Prenosi se od El-Hasana, da je rekao: "Rekao je Omer ibn el-Hattab: "Odlučio sam da pošaljem ljude u neke krajeve, pa da uvide ko sve ima mogućnost, te ne obavi hadždž, da im narede džizju. Oni nisu muslimani, oni nisu muslimani." (Se'id) Dakle, osoba koja posjeduje

da ga obavi, dozvoljeno je da neko drugi obavi tu dužnost za nju. Prenosi se od Ibn-Abbasa r.a., da je neka žena iz plemena Džuhejne došla kod Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, i rekla: "Zaista se moja majka zavjetovala da će obaviti hadždž i umrla je ne obavivši ga. Da li ja mogu umjesto nje obaviti hadždž?", on

reče: "Da, obavi hadždž za nju." Kad bi ti znala da tvoja majka ima dug, da li bi ga isplatila?" Ispunite dug prema Allahu, a Allah je najpreči da se prema N j e m u ispunjavaju o b a v e z e . " (B u h a r i) Zato se, o brate, boj Allaha i izvrši

mogućnosti da obavi hadždž, a ne obavi ga, nalazi se u velikoj opasnosti za očuvanje svoje vjere, osim da ga spriječi u tome bolest ili druga poteškoća. Inače, umire kao Jevrej ili Kršćanin, kao što se prenosi od Ebu-Hurejre, r.a.: "Ko umre i ne obavi hadždž islama, a ništa ga ne spriječi, opravdani razlog ili vladar koji je silnik, nek umre tj. odabere od dvije smrti, ako hoće kao Jevrej ili kao Kršćanin!" Za osobu koja je preminula, a nije obavila hadždž i da je imala namjeru

ono što ti On naređuje i ne traži hajra u drugom mimo pokornosti: "Kada Allah i Poslanik Njegov nešto narede, onda ni vjernik ni vjernica nema-ju pravo da po svom nahođenju postupe..." (Al-Ahzab, 36)

Vrijednost hadždža

Ebu-Hurejre r.a., prenosi da je Resulullah sallallahu alejhi ve sellem, upitan koje je najbolje djelo:

"Vjerovanje u Allaha i Njegova Poslanika!", zatim je upitan: "Koje nakon toga?", rekao je: "Džihad na Allahovom putu!", zatim je upitan: "Koje nakon toga?", rekao je: "Hadždž mebrur (ispravno i iskreno obavljeni hadždž)!" (Buhari i Muslim) Ebu-Hurejre r.a., prenosi da je Resulullah sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "... a za hadždž mebrur, nema druge nagrade za njega, osim Džennet." (Buhari i Muslim) Prenosi se od Ebu-Hurejre r.a., da je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Ko obavi hadždž, a ne bude nepristojne i ružne riječi govorio, i ne bude kršio Allahove propise, vratiće se (bez grijeha) kao na dan kada gaje majka rodila." (Buhari i Muslim)

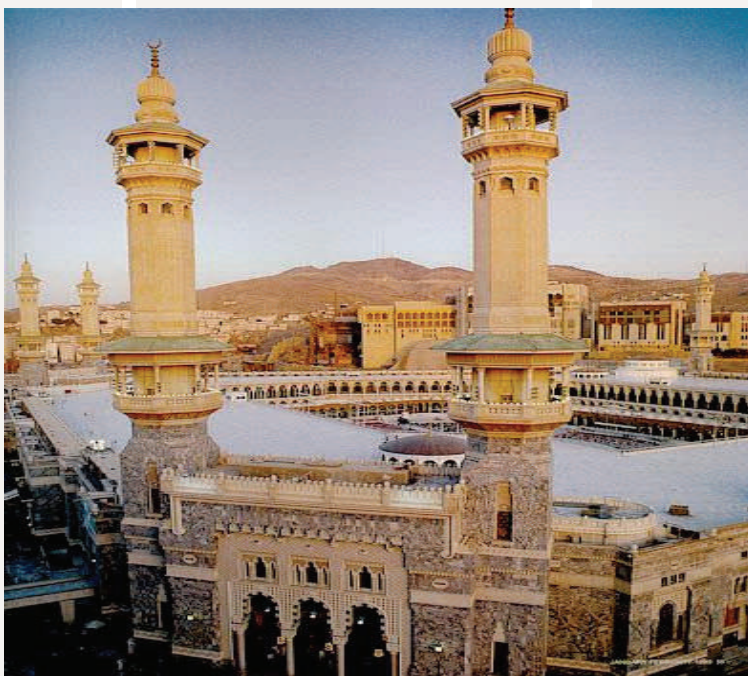
Vrijednost hadždža i 'umre je tolika da se oni koji obavljaju te obrede ubrajaju u Allahove robove koji kada mole Allaha subhanehu ve te'ala, On im prima dovu; kada traže nešto od Njega, On im daje; kada traže oprost. On im oprašta. Allah, dželle šanuhu, se ponosi takvim Svojim robovima ukazujući melekima na njih i na Svoju milost prema njima dok oni borave na 'Arefatu, govoreći: "Idite oprostio sam vam!" To je, uistinu, velika blagodat i zar čovjeku treba

veći dar od Allahova oprosta kojeg On azze ve dželle, daje kome On hoće. Pored velike vrijednosti i nagrade koju čovjek dobija izvršavajući obred hadždža, trebamo znati da se hadždžom iskazuje pokornost Allahovim naredbama, potpuna predanost svome Gospodaru i privrženost Njegovoj vjeri što potvrđuje sljedeći ajet: "Onaj ko se sasvim preda Allahu, uz to čini dobra djela, uhvatio se za najčvršću vjeru..." (Luqman, 22)

Vrijednost prvih deset dana Zul-hidžeta

Takođe, trebamo da znamo veliku

vrijednost Zul-hidždžeta, tj. vrijednost deset dana koji prethode Kurban-bajramu i vrijednost činjenja dobrih djela u tim danima. Prenosi se od Ibn-'Abbasa r.a., od Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, da kaže: "Nema dana u kojima je Allahu draže djelo od ovih dana tj. deset dana. "Rekoše: "O Resulallah, niti džihad na Allahovom putu?", reče: "Niti džihad na Allahovom putu, osim da lično čovjek izide i sa svojim imetkom, zatim se ne vrati ni sa jednim od toga." Ova vrsta džihada se sa svojom posebnosti uzdiže iznad dobrih djela koja se čine u deset dana Zul-hidžeta. Prenosi se od Hafse r.a. da je rekla: "Resulullah sallallahu alejhi

ve sellem, četiri (djela) nije nikada napuštao: "Post 'ašure (deseti muharrem), prvih deset dana zul-hidžeta, tri dana svakog mjeseca i dva rekata prije sabaha." (Ahmed i En-Nesai) Broj deset koji je spomenut u navedenom hadisu se odnosi na deset dana zul-hidžeta i post u njima prvih devet dana, dok je deseti dan Kurban-bajram kojeg je haram postiti. Takođe hadžije koje su na Arefatu, za njih je mekruh da poste taj dan (deveti dan) kako bi ojačali i mogli povećati svoj ibadet i činiti dove i zikr svome Gospodaru, dok neki kažu da je dan stajanja na Arefatu praznik za one koji se nalaze na Arefatu zbog sakupljanja

muslimana na tom mjestu. Za post onih koji nisu na Arefatu slijedi velika nagrada, kao što se prenosi od Ebi-Katade, da kaže: "Rekao je Resulullah sallallahu alejhi ve sellem: 'Post na dan Arefata iskupljuje (grijehe) za dvije prošle godine i za dvije buduće, a post na dan Ašure iskupljuje (grijehe) za prošlu godinu.'" (Muslim) Prenosi se od 'Aiše r.a., da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Nema dana u kojem Allah više oslobodi robova ili robinja od vatre od dana Arefata i približi se On, 'azze ve dželle, zatim se ponosi Svojim robovima kod meleka i kaže: "Šta žele ovi (ne iz neznanja, već iz ponosa)?" (Muslim) Na taj dan se

spušta milost, spašava se od vatre i Allah prašta grijehe čak i onima koji ne stoje taj dan na Arefatu i zbog toga je sljedeći dan praznik muslimanima cijelog svijeta. O vrijednosti izlaska na musallu na Bajram, ukazuje nam sljedeći hadis: "Izlazak na dan Ramazanskog bajrama jednak je 'umri, a izlazak na Kurban-bajram jednak je adždžu." ('Abdurrezzak) Iza toga slijedi prinošenje kurbana kojima se iskazuje

zahvala Allahu subhanehu ve te'ala na svim blagodatima. Molimo Allaha Uzvišenoga da da mogućnosti svim muslimanima da odu na hadždž i da učestvuju sa muslimanima iz cijelog svijeta u veličanju samo Njega, 'azze ve dželle, zahvaljujući Mu se na Arefatu i tavafeći oko Ka'be. Molimo Allaha subhanehu ve te'ala da učini muslimane pokornim Allahu i Njegovu Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem, odanim onima koji su odani Allahu i Njegovu Poslaniku, a neprijateljima prema onima koji su neprijatelji Allahu i Njegovu Poslaniku. Da Allah primi i od nas i od vas dobra djela koja činimo.

Jedne prilike je kralj **Fejsal bin Abdul Aziz** u Americi organizovao Svjetski novinarski kongres da bi odgovorio na pitanja poznatih pisaca i mislilaca, među kojima je bilo mnogo jevreja. Jedan od njih je upitao: "Vaše visočanstvo, čuli smo da vi kradljivca kažnjavate odsijecanjem ruke, a bludnika kamenovanjem. To su barbarske divlje kazne, koje civilizacija dvadesetog stoljeća odbacuje."

Kralj je začutao, a zatim pogledao u tog židova i smireno rekao: 'Želim da ti kažem da je ta kazna u toku protekle godine izvršena svega dva puta u jednoj izuzetno prostranoj zemlji, kakva je Saudijska Arabija, a krađa je u našoj zemlji iskorijenjena gotovo u potpunosti. A reci ti meni da li su vaši vjestački zakoni dokinuli krađu, Ili su samo podstakli ljude da se izvjezbavaju u njoj? Danas sam u vašim novinama čitao o stotinama slučajeva krađa, koje su bile popraćene nasiljem i koje svake godine odnose hiljade nevinih žrtava. Pa da li je bolji ovaj ili vaš zakon? Što se tiče kazne kamenovanja bludnika, Islam je obuhvata sa mnogim uslovima koji čine izvršenje ove kazne opravdanom sa jasnim dokazom. Da li je bolje to ili moralna izopačenost u vašem društvu o kojoj me je stid pričati?"

Tada je židov pognuo glavu odobravajući, a salom se zaorio aplauz.

Allah Evid-Demar str. 207

Samuel Cimer, predsjednik kršćanskih misionar-skih organizacija, ukratko je iznio osnovni zadatak misionara, rekavši: "Vaš osnovni zadatak je da muslimana izvedete iz Islama, kako bi on postao stvorenje bez ikakve veze sa Allahom, a samim tim i bez ikakve veze sa ahlakom (moralom). Ovim svojim djelovanjem vi ćete biti prethodnica kolonijalizma u islamskim zemljama. Vi ste pripremili svu pamet u tim zemljama da prihvati hod putem kojeg ste zacrtali, a to je izvođenje musli-mana iz Islama. Vi ste odgojili mladež koja ne poznaje vezu sa Allahom i ne želi daje spozna. Tako je došla islamska generacija onakva kakvu je želio kolonijali-zam, koju ne interesuju najvažnije stvari, koja voli rahatluk i lijenčarenje i nastoji udovoljiti strastima na bilo koji način, tako da su joj strasti postale cilj života, pa ako uči, - uči da bi udovoljio strastima, kad saku-plja imetak, - sakuplja ga radi strasti-kad osniva najvrijednije centre, - osniva ih zbog strasti. On sve žrtvuje na putu ostvarenja strasti."

Džuzurul-belai str. 257

Naša kuhinja

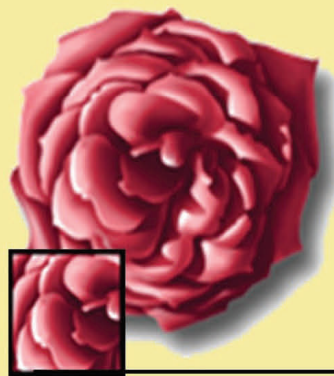
Brzi kolač

1. 2 cijela jaja,
2. pola šolje za kahvu mlijeka,
3. šećera,
4. griza,
5. mljevenih oraha,
6. pola šolje ulja,
7. 2 izrendane jabuke,
8. prašak za pecivo,
9. 2 kašike brašna,
10. 100 g. suhog grožđa.

Sve sastojke dobro promiješati, sipati u podmazan pleh i peći na jakoj vatri. Kada je gotovo preliti glazurom (100 g. čokolade, 2 kašike šećera, 4 kašike vode, nekoliko kapi ulja). Sve sastojke prokuhati i preliti kolač.

BUJRUM

ISLAMSKA ODJEĆA

Nudimo vam kvalitetnu islamsku odjeću
za žene i muškarce po povoljnim cijenama!

Kontakt:

Mob.: 06-4908-6668
E-mail: an-nisa@home.nl
Država: Holandija

- Ženski mantili
- Haljine
- Kompleti (bluza + suknja)
- Kompleti (bluza + hlače)
- Kompleti (tunika + suknja)
- Hidžabi
- Hidžabi za djecu
- Razna muška islamska odjeća
- Kape, mirisi, misvaci itd.

organizuje kao i svaku godinu odlazak na Hadž !!

"Kewser Kultur-Verein Linz"

organizuje

HADŽ 2006

ZA PODRUČJE: AUSTRIJE, SLOVENIJE

١٤٢٦

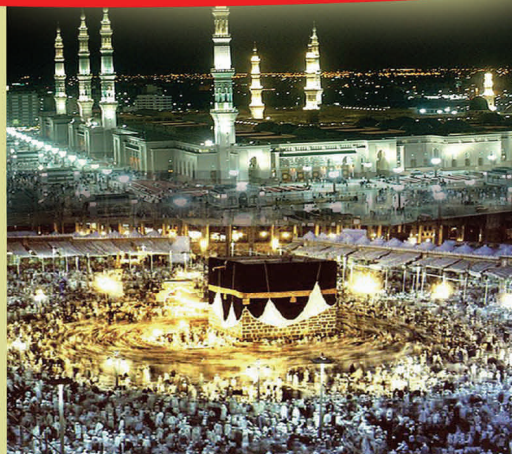

odlazak in ša Allah 02.01.2006
dolazak in ša Allah 23.01.2006

ORGANIZACIJA HADŽA OBUHVATA SLIJEDEĆE

- VIZA ZA HADŽ;
- STRUČNI VODIĆI;
- AVIOKARTA WIEN - JEDDAH - WIEN;
- PREVOZ (BUS) JEDDAH-MEKKA-MEDINA-JEDDAH;
- SMJEŠTAJ U MEKKI, MEDINI, MINI I AREFATU;
- HADŽSKI ČEKOVI;

➤ smještaj u Mekki pored samog Harema (100 m.) ➤

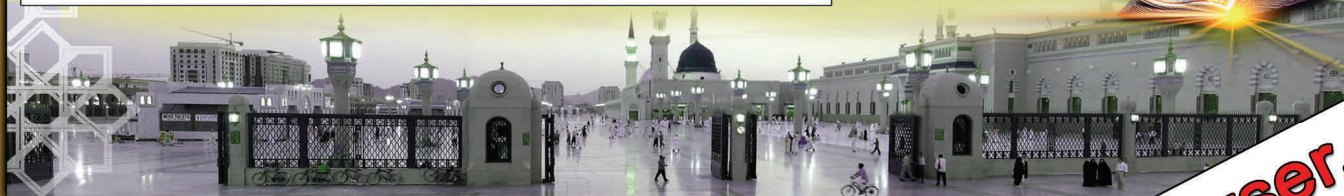
POTREBNO

- ☒ POPUNITI FORMULAR ZA HADŽ;
- ☒ DOSTAVITI 2 SLIKE U BOJI;
- ☒ KOPIJA PASOŠA SA VAŽEĆOM VIZOM AUSTRIJE ILI SLOVENIJE (NAJMANJE 6 MJESECI);
- ☒ VAKCINACIJA;
- ☒ ZA MAHREMA RODNI I VJENČANI LIST;

CIJENA HADŽA 1850 €

@ INFORMACIJE I PRIJAVA@

Kellergasse 12, A-4020 Linz, tel: 0043/676/4104090
email: hadz2006@kewser.net www.kewser.net

P OSJETITE NAS NA INTERNETU

www.kewser.net